

**divadelní studio d3
karlovy vary**

1961 - 1996

Často mám v rukou kroniku DIVADELNÍHO STUDIA D 3, obracím list za listem a jako bych otáčel dny, měsíce a roky. Listy těžké vysokou specifickou váhou poctivé práce, avšak lehké jako motýlí křídla láskou k divadelnímu umění, láskou k prknům, která - jak se říká - znamenají svět. Před očima mi defilují události pětatřiceti let života kolektivu vedeného myšlenkou - dělat dobré divadlo.

Priznám se, že jsem se velice rád ujal tohoto úkolu. Ale přece jen, ta paměť není vždy spolehlivá, necht' mi čtenář promine, vrátím-li se někdy k zápiskům v almanachu vydaném před patnácti lety.

V Karlových Varech dne 25. listopadu 1996

Vlastimil Ondráček

Vladislav Jáchymovský

České ochotnické divadlo v Karlových Varech

Počátky českého ochotnického divadla v Karlových Varech můžeme datovat do období kolem roku 1920. I když živnou půdu nutno hledat již v roce 1881, kdy dne 1.8. v Poštovním dvoře vznikla myšlenka českých lázeňských hostů, založit tzv. Slovanskou besedu, kterou schválilo c.k. pražské místodržitelství výnosem z 29.12.1881. Právními představiteli Slovanské besedy byl kaplan ze Sedlce Vlad. Bečvář, následovali Jar. Lahoda, ing. Pressing, Josef Fiala a od roku 1892 MUDr. Emanuel Engl, zemský a říšský poslanec, lázeňský lékař. Středisko Slovanské besedy v té době bylo v domě SLAVIA Na vyhlídce čp. 484/22, který dnes již neexistuje.

Úsilí a snaha kolem 1920 byly podporovány už silnější českou menšinou. Hlavním organizátorem a propagátorem byl Dobroslav Krejza.

Nejdříve vznikl dramatický odbor při tělocvičné jednotě, jehož motorem agens byl Dobroslav Krejza, Jan Tlamsa (úředník důchodové kontroly), Vojtěch Neústupný (po druhé světové válce člen Divadla lidové tvorby v Mariánských Lázních), Bohumil Pohl, Rudolf Roubal, Anna Roubalová, učitelé Havlíček, Pihera, Vorel, Peldová, Jan Šafránek (úředník banky, popravený za okupace). Soubor měl celkem 20 členů, z toho 8 žen. Jejich organizovanost v ochotnickém divadle byla navíc znásobena funkcemi v dalších českých organizacích.

V průběhu let se soubor rozrůstal o nové členy, z nichž od roku 1929 nutno vzpomenout alespoň Antonína Steigra, pokladníka ČSD s manželkou Marií, poštmistrovou v Drahovicích, od roku 1933 Josefa Mareta, poštovního zaměstnance, a ing. Volfa, dirigenta pozdějšího amatérského hudebního souboru. Iniciativa, obětavost, poctivost, odpovědnost, houževnatost - to byly základní prvky, o něž se opíralo karlovarské ochotnické divadlo. Jen tak bylo možno překonat veškeré organizační, finanční a materiálové potíže. Za těžkých podmínek se zkoušelo, vytvářela scéna. Kostýmy někdy půjčovaly karlovarské firmy, herci sami vylepovali plakáty, rozdávali letáčky, programy.

V náborové a propagační činnosti nejvíce pomáhalo české menšině Krejzovo knihkupectví v přízemí Vojenského lázeňského ústavu a Železniční konzumní družstvo v Rybářích.

Nejdříve se hrálo porůznu, ale hlavním centrem byla Slovanská beseda (dnešní objekt v Jaltské ulici čp. 1107/14), která se stala dostaveníčkem českých lázeňských hostů a české menšiny nejen z Karlových Varů, ale i ze širokého okolí. Ve výboru tohoto osvětového zařízení v čele s MUDr. Milanem Mixou čteme jména Buchtela, Havlíček, Januš, Kačena, Kneisl, Kozák, Kratochvíl, Singer, Šlajs, Tarant, Tlamsa, Vondrák, Zikmund, Železný.

Od roku 1929 hrál soubor po dlouhých jednáních s radnicí šestkrát do roka v létě v městském divadle. Teprve v roce 1937 by býval tehdejší divadelní ředitel Oscar Basch uvolnil českému ochotnickému souboru více termínů k hostování (Němci pro jeho židovský původ divadlo bojkotovali), nabídka však nikdy nebyla přijata, protože byla nad finanční možnosti ochotníků. A tak na velkém divadelním plakátě můžeme mezi tučně tištěnými německými programy číst skromným drobným písmem: Abends in 19 Uhr Tschechische Vorstellung. Ve Slovanské besedě se hrálo při stolovém zařízení za jednotné vstupné 5 a 6 Kč, zatímco v divadle od 5 do 20 Kč, lóže v přízemí 100 Kč až 120 Kč, lóže balkónové 60 až 100 Kč.

Dramaturgie byla zprvu orientována na veselohry a frašky na pobavení českých diváků. Od roku 1936 nastala kvalitativní změna, protože došlo ke spojení dvou ochotnických souborů. Přibyla i hudební představení, operetky a inscenace činoher začaly burcovat hraničáře k bdělosti, odhodlání, do boje proti fašismu, a to nejen v Karlových Varech, ale i v Sokolově, Lubenci, Lokti, Chodově, Jáchymově. Byly nastudovány např. hra Františka Langra JÍZDNÍ HLÍDKA, nebo dne 4. července 1937 poprvé Čapkova BÍLÁ NEMOC, napsaná v témže roce! Výtěžek představení byl vkládán do fondu "Na obranu vlasti".

Zajímavé je i hostování pražských umělců v některých představeních českého ochotnického divadla v Karlových Varech. Tak např. dne 9. září 1933 hrála v městském divadle ve veselohře Vil. Wernera PRÁVO NA HRŮCH Z. Hilarová-Baldová v roli matky Věry Máchové. Nelze zapomenout ani na člena souboru Arna Krumphansla, výborného imitátora a dvojníka Vlasty Buriana. Představení, převzatá nebo nastudovaná z repertoáru V. Buriana, byla vždy vyprodána, plná dobré pohody, nálady a smíchu.

Ani nacistická okupace, třebaže podstatně narušila utvořený kádr ochotníků, nedokázala zcela umlčet český jazyk na jevišti. Hrstka nadšenců, většinou totálně nasazených na práci do Karlových Varů (Houkal, Otáhal, Kneisl, Havel a další)

znovu stmelila ochotníky a začala s přípravou českých her, vyráběla kulisy, šila kostýmy z darovaných oděvů... Zárukou návratnosti v tradici třicátých let byl opět neúnavný Dobroslav Krejza. Pamětníci vzpomněli, že ke konci roku 1944 uvedli novou hru, v únoru 1945 kabaret a 5. března 1945 dokonce operetku MOJE ZLATÁ HOLČÍČKA. Posilovali se navzájem a stali se tak živnou půdou pro vznik ilegálního českého národního výboru. A tak ani hrůzy druhé světové války nezničily české ochotnické divadlo v Karlových Varech.

Již v polovině června 1945 - po osvobození - se iniciativně chopil organizátorské práce na vytvoření nového divadelního souboru z řad bývalých ochotníků Josef Maret. Týž měsíc byl založen Jednotný výbor divadelních ochotníků, do jehož čela byl zvolen Josef Maret a jednatelem František Břicháček (pokladník ČSD). Na první schůzi byly založeny samostatné odbory: dramatický TYL (Maret), hudební (Hora), operní a operetní (Otáhal, Alda), pěvecký (Soukup), zábavní (Truksa). Některé byly jen ustaveny, ale nepodařilo se je uvést do života pro nedostatek spolupracovníků i organizátorů. Mezi odbory si nejlépe vedla dramatická jednota TYL vedená Josefem Maretem. Na prvních schůzkách a zkouškách v hotelu POŠTA (v prostoru Thermalu, zbourán) se jich scházelo kolem čtyřicetipět. Dne 18. listopadu 1945 se představili karlovarské veřejnosti poprvé. S úspěchem uvedli Stroupežnického hru MIKULÁŠ DAČICKÝ Z HESLOVA - ZVÍKOVSKÝ RARÁŠEK A PANÍ MINCMISTROVÁ. V režii Josefa Mareta, ve scéně Jaroslava Stoupy si s chutí zahráli R. Soukup, E. Tichá, Z. Maňhalová, J. Veselá, A. Nováková, N. Živná, J. Maret, J. Kučera, J. Hamala, J. Libaňská, V. Hejda, F. Novák, J. Stoupa, D. Krejza, M. Čížková, J. Čmoulik, J. Šup.

V té době se ještě přihlásil k životu i dramatický odbor Svazu české mládeže Svobodovou hrou POSLEDNÍ MUŽ, divadelní kroužek v Březové hrou F. X. Šaldy POUPE a divadelní kroužek TYL Bohatice, který uvedl dne 8. prosince 1945 v divadel-

ním sále vedle bohatické školy hru bratří Mrštíků MARYŠA.

Není divu, že z této bohaté karlovarské ochotnické divadelní činnosti a tradice byl založen v listopadu 1961 Divadelní soubor D 3 Karlovy Vary (zakládající trojlístek Miloš Honsa, Marie Honsová, Arnošt Kasal), který přes generační problémy žije dodnes a sklízí vavříny na různých přehlídkách. Okresní osvětový dům a okresní výbor Svazu českých divadelních ochotníků v Karlových Varech (iniciátoři Miloš Honsa a Vlastimil Ondráček ze souboru D 3) se stali dokonce pořadateli prvního festivalu divadelních ochotníků, tzv. KARLOVARSKÉ DIVADELNÍ VELIKONOCE ve dnech 28. března - 1. dubna 1970 za účasti českých a moravských souborů. S Divadelním studiem D 3 srostl jako herec, režisér a současný vedoucí souboru Jiří Hlávka, dnes pracovník Divadla Vítězslava Nezvala. Přehlídky ochotnických divadelních souborů pak pokračovaly každoročně od roku 1985 festivaly, nazvanými KARLOVARSKÝ HARLEKÝN.

Před zrodem divadelního studia D 3 vzniklo v roce 1959 nezapomenutelné studentské amatérské divadélko KAPSA (kabarét, poezie, satira), jehož zakladatelem byl, dnes již bohužel zemřelý, gymnasiální profesor Vratislav Bartůňek. Řada z těch, kteří se během středoškolských let podíleli na činnosti KAPSY, zakotvila v umělecké sféře profesionálně (např. Daniela Kolářová, Radka Fidlerová, Rudolf Křest'án, Jan Honsa, Miki Jelinek). KAPSA, divadélko, které začínalo pod skromným názvem ŠTYCHÁČEK, bylo trnem v očích tehdejších ideologů. Proto bylo v roce 1970 rozprášeno na 20 let, profesor Bartůňek skončil na dolech...

Aktivita Divadelního studia D 3 a KAPSY nahradily prakticky Divadlo poesie Karlovy Vary, které vzniklo z iniciativy herce Karlovarského oblastního divadla Jiřího Roye a za plného pochopení ředitele karlovarské knihovny Oldřicha Drlíka v srpnu 1956 v sálku této knihovny. Za rok uvedlo Divadlo poesie 20 premiér ve spolupráci s Vítězslavem Nezvallem, Františkem Kožíkem, Jaroslavem Seifertem a dalšími autory.

V posledních letech nastal přímo divadelní ochotnický, ale i profesionální gejzír, který většinou tryská ze dvou základních zdrojů, které se osamostatněnými prameny zeslabují, z kolektivu Divadla Vítězslava Nezvala a z Divadelního studia D 3. Pouze studentská divadélka čerpají nové síly v mladých školních kolektivech. Čas ukáže, jak se jednotlivé soubory a kolektivy prosadí, zda jejich motivem byla skutečná iniciativa, nadšení pro divadlo, snaha pro seberealizaci, nebo osobní neshody.

Postupně se divákům představilo studentské divadélko PYTLÍK vedené Vratislavem Bartůňkem, divadélko JEN TAK - nyní ZNOVU JEN TAK s maximálně iniciativní principálkou Majkou Kotisovou, které získalo řadu ocenění na různých přehlídkách a festivalech. V září 1992 členové Divadelního studia D 3 Zdeněk Daněk, Jiří Burian, Jan Huber, Viktor Braunreiter, Martin Kaiser založili divadélko KLOBROUK, další členky D 3 Vladka Zedníková a Isabela Bencová divadélko bud'Anebo, dokonce zahraniční zkušenosti získalo již Karlovarské hudební divadlo - rocková opera Libora Baláka. Profesionální punc má DIVADLO DAGMAR (volné společenství divadelních umělců), jehož jádro tvoří Hana Franková a Lucie Domesová. Počáteční slibný umělecký náboj prokázalo (bez prověření z počátku dost sebevědomý název) Středoevropské lázeňské divadlo Jiřího Untermüllera, opírající se o profesionální herce, režiséry a hudebníky, a kalkulující s inscenacemi ve vícejazyčných variantách.

Hrálo a hraje se všude, v různých místech: v komorní scéně MOTÝL, v divadélku KAPSA, v kině DRAHOMÍRA, v bývalém K-klubu, v galerii ALFA OMEGA na Zámeckém vrchu, v Ondřejské kapli, v historické divadelní budově Vítězslava Nezvala, na Mlýnské kolonádě, pod Chebským mostem, na mateřské scéně divadla DAGMAR v lázeňském ústavu TOSCA, ale i mimo Karlovy Vary.

Dostatek důvodů ke konstatování, že ochotníci jsou aktivní součástí karlovarského kulturního života.

OHLÉDNUTÍ ZA PĚTATŘICETILETOU ČINNOSTÍ.

Dělat dobré divadlo, to byl úkol, který dala do vinku novorozeněte Thálie trojice jeho zakladatelů. Novorozeněte, které dostalo při křtu jméno DIVADELNÍ SOUBOR D 3 ZÁVODNÍHO VÝBORU ROH OKRESNÍHO OSVĚTOVÉHO DOMU v Karlových Varech.

Nebylo dítětem prvorozeným. Počátky českého ochotnického divadla v Karlových Varech se datují na počátek dvacátých let tohoto století a myšlenkou zrodu českého ochotnického divadla již někdy do r. 1881.

Když 25. listopadu 1961 převzal ZV ROH závezek tříčlenného kolektivu okresního poradního sboru Arnošta Kasala - bankovního úředníka, Bohumila Honsy - pracovníka Divadla Vítězslava Nezvala, a jeho manželky Marie Honsové - okresní metodičky pro divadlo, provedl tím symbolický poklep na základní kámen nového souboru. Přesto, že v čele stáli tři zkušení divadelníci, nebyl začátek nijak lehký. Jediným kapitálem byla chuť. Všechno ostatní chybělo. Zkoušelo se v klubovně zřizovatele, hrálo se na jevištích mimo Karlovy Vary.

A tak se na toužimském jevišti zrodila 7. dubna 1962 první premiéra - Seifertova PÍSEŇ O VIKTORCE. Dramaturgický výběr první třetiny života souboru měl jednoho společného jmenovatele - žena - matka. Do tohoto období patří Candoniho PŘÁNÍ SOBOTNÍHO VEČERA, Čapkova MATKA, Gascarovy ZTRACENÉ KROKY, Zeyerova RADŮZ A MAHULENA, Daleneyové KAPKA MEDU, Lawlerovo LÉTO SEDMNÁCTÉ PANENKY a Heyermansova LOŤ JMÉNEM NADĚJE.

Soubor měl - možno říci - profesionální představitelku titulních rolí těchto inscenací - Marii Honsovou, o kterou se režisér Bohumil (krátce jmenovaný Miloš) Honsa opíral a stavěl na ní základ každé inscenace. Pro nás, tehdy mladé, to byla velická škola - ochotnická akademie múzických umění.

Dramaturgie dalších etap života souboru je poznamenána hledáním nových inscenačních postupů, uplatňováním talentu zkušených členů souboru a prosazováním se nové mladé generace.

Dramaturgie hledá i v sovětské dramatice. Ať už je to Bajdžijevův DUEL, uváděný pod názvem ŠTĚSTÍ nebo Vampílov, Arbuzov či Majakovskij. Odvážně sahá po televizní předloze Evy Sadkové PŮLPEN-NY a uvádí ji pod názvem CIVILNÍ SPOR a jenom devizová bariéra (původní autoři jsou Angličané) zastavila její vítězný postup přede dveřmi 45. Jiráskova Hronova.

Smutné jsou vzpomínky na období poloviny sedmdesátých let. V souboru nastává krize. Opouští jej jeho zakladatelé manželé Honsovi. Základní kádr souboru však tuto situaci překonává. V roce 1975 mění zřizovatele. Stává se jím Okresní kulturní středisko. V roce 1977 dochází ke sloučení dvou karlovarských amatérských těles. Osmnáct členů Děčka a pět členů starorolského souboru Domu kultury, vedeným Václavem Stixem, vytváří DIVADELNÍ STUDIO D 3 OKRESNÍHO KULTURNÍHO STŘEDISKA v Karlových Varech.

V dramaturgii se objevuje BALADA Z HADRŮ autorů V+W+J, hra bratří Čapků ZE ŽIVOTA HMYZU.

Vliv mladé generace na dramaturgii prokazuje Jeffersova PASTÝŘKA PUTUJÍCÍ K DUBNU, Nepilovo KDE JSI CHODIL, SATANE? a lidová hra ze XIV. století HRA VESELÉ MAGDALENY.

Soubor si je vědom, že zodpovědně a odborně vedená dramaturgie je základním kamenem vyspělého souboru. Je to práce velice složitá, musí reagovat nejen na problémy společnosti, ale i na vnitřní situaci v souboru. Této práce se ujímá metodička Okresního kulturního střediska v Chebu Anna Franková a velice úzce spolupracuje s dramaturgem chebského Západočeského divadla Miloslavem Klímou.

V repertoáru se objevují texty Jana Schmidta **TŘINÁCT VŮNÍ**, Ivana Olbrachta **O SMUTNÝCH OČÍCH HANY KARADŽIČOVÉ**, Jiřího Šotoly **KUŘE NA ROŽNI**, dramaturgické pověsti karlovarského autora Zdeňka Šmída **MEZI DVOJÍM ZASYČENÍM KOSY ANEB VYPRÁVĚNÍ** (Strašidla a krásné panny), Majakovského **HORKÁ LÁZEŇ** a Šaltenisovo **UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ!**

Samostatným dramaturgickým směrem je výchova dětského diváka. Soubor uvedl 31 premiér pro děti, tedy jednu třetinu své tvorby. Každý člen souboru poznává na své vlastní kůži, že je to práce krásná a stojí za to. Dětský divák je vděčný, ale kritický!

Tak, jak se vyvíjela dramaturgie, stejně běžel i organizační život v souboru. Již v roce 1963 se soubor dostává na jeviště historické budovy Divadla Vítězslava Nezvala. V roce 1971 se naplňuje dlouholetý sen členů souboru - soubor dostává své vlastní jeviště v K-klubu v Rybářích a později v roce 1979 i svoji vlastní dílnu, sklady a dokonce i klubovnu.

V roce 1973 jsem pověřen vedením souboru.

Cílevědomá a poctivá práce přináší své výsledky a soubor se brzy po svém vzniku zařazuje mezi vyspělé soubory západočeského kraje a brzy na to i mezi přední soubory v českých zemích. Každým rokem se zúčastňuje oblastních i krajských přehlídek západočeského kraje. V roce 1967 poprvé vystupuje na mezikrajské přehlídce Krmovský divadelní máj, pak následují mezikrajské přehlídky v Jablonci nad Nisou a v Táboře.

Naše setkání s Jiráskovými Hronovy se poprvé uskutečnilo v roce 1966, kdy jsme jako členové delegace karlovarského okresu otevřeli novou tradici souboru. Od tohoto roku navštěvuje Hronov pravidelně 5 až 15 členů souboru.

V roce 1973 jsme se hronovskému publiku představili hrou holandského autora Heyermanse **LOŮ JMÉNEM NADĚJE** v režii Miloše Honsy. Přesto, že tato inscenace vyvolala řadu diskusí na půdě národní

přehlídky, pro nás to byl nezapomenutelný zážitek a pro Ondru Pavelku i cena za mladý herecký výkon. Stromeček, který jsme tehdy zasadili ve vznikajícím ochotnickém háji, nám vyrostl v pořádný strom a my se každý rok rádi pod ním posadíme.

Naše druhá účast na vrcholové přehlídce divadelních souborů se datuje o devět let později. V roce 1982 hronovští diváci bouřlivým potleskem přijali našich **TŘINÁCT VŮNÍ**. Představení o kterém se v ochotnické rodině mluví ještě dnes. V roce 1983 to pak bylo Šotolovo **KUŘE NA ROŽNI** a o rok později Šaltenisovo **UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ!**. V roce 1989 Čapkovo **JAK SE DĚLÁ DIVADLO**, v roce 1990 Fischerové **HODINA MEZI PSEM A VLKEM**, v roce 1991 **ŠKOLA HROU** Zdeňka Daňka a Jiřího Buriana.

Mezi samostatnou kapitolu života souboru patří naše účast na soutěžích a přehlídkách organizovaných Svazem českých divadelních ochotníků. V soutěži monologů a dialogů **O POHÁREK SČDO** je pravidelná účast členů Děčka samozřejmostí. Mataforem je nazýván Jiří Hlávka, svých úspěchů v Přerově dosáhli i Petr Richter a v roce 1995 překvapivě Petr Sedláček s Dankou Juřikovou.

Národní přehlídky divadla jednoho herce se zúčastnil Jiří Hlávka s **BLÁZNOVÝMI ZÁPISKY** (Gogol) a soubor nechyběl ani na národní přehlídce jednoaktových her v Želči - **JAK SE DĚLÁ DIVADLO** (Čapek) v roce 1989.

Když bilancuji vrcholové národní přehlídky nesmím zapomenout na naši účast na XXIV. Wolkerově Prostějově. Zařazení Jeffersovy **PASTÝŘKY PUTUJÍCÍ K DUBNU** na národní přehlídku jsme neočekávali a zvláštní uznání odborné poroty bylo pro nás příjemným překvapením. Na Šrámkův Písek jsme v roce 1984 přivezli dramaturgické pověsti karlovarského autora Zdeňka Šmída **STRAŠIDLA A KRÁSNÉ PANNY**, uváděné pod názvem **MEZI DVOJÍM ZASYČENÍM KOSY ANEB VYPRÁVĚNÍ**.

Nezapomenutelný zážitek byl náš první zájezd do zahraničí na 3. mezinárodní festi-

val amatérských divadelních souborů Sárška v Auersmacheru. Když jsme 30. května 1984 odjízďeli s plně naloženým autobusem z naší vlasti, každý z nás poprvé ucítil v prsou podivné chvění - jedeme reprezentovat české ochotnické divadlo na mezinárodní fórum do Spolkové republiky Německo se hrou, která nastavuje zrcadlo fašismu a nacistické okupaci. Ale o tom píše Jiří Hlávka na jiném místě tohoto almanachu.

Výčet naší činnosti by nebyl celý, kdybych se nezmínil o několikaleté tradici VAGANT. Vagant - to se vezme vůz s plachtou, zapřáhne se do něho kuň Bobík a parta mladých lidí, členů souboru, putuje od vesnice k vesnici a kde se dá, hraje se divadlo. Všude, na návsí, na břehu rybníka, před zámkem, v dětském táboře - zkrátka všude, kde se najde dětský divák. Vagant je prostě takovým výletem do minulosti, do období kočujících společností a musím říci se všemi příjemnými i nepříjemnými zážitky.

Činnost souboru však nejsou jen zkoušky a představení. To jsou i klubové večery, společné oslavy MDŽ, Silvestra, společné dovolené, návštěvy divadel, plesů a pod.

Před několika lety si soubor uvědomil, že začíná stoupat jeho průměrný věk - že stárne! Byla období, kdy se nám nedařilo získat mladé lidi pro aktivní činnost v souboru. V roce 1980 se Hance Frankové, dnes členice divadla DAGMAR v Karlových Varech, podařilo kolem sebe stmelit partu mladých studentů, učňů a začala je učit základům divadelní práce. Pět let trvala činnost "malého studia" Děčka a přinesla své ovoce. Někteří z nich patří dnes mezi základní kádr souboru, někteří odešli studovat AMU, jiní pracují v jiných souborech ve svých nových domovech. Mladí lidé přicházejí, mají chuť dělat divadlo. Ale chuť je jen jedním z prvních stupínků na cestě k divadelnímu umění. Jsme si vědomi, že bez znalosti "řemesla", myslím tím řemeslo v dobrém slova smyslu, se dnes nedá dělat ani v amatérském divadle. Profesionálové na to studují několik let na

vysokých školách. My využíváme všech časově i finančně dostupných příležitostí. Máme ve svých řadách absolventa tříleté scénografické školy SČDO - Jiřího Hniličku, absolventy režisérské školy SČDO - Petra Richtra a Annu Ratajskou, máme absolventy "Klubu mladých divadelníků" při Jiráskových Hronovech, "Klubu praktické režie" při Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém nad Jizerou i členy "Klubu režisérů SČDO". Tady ovšem jedině nesmí litovat dovolené, kterou musí "obětovat", a pochopitelně ani finančních nákladů.

Hovořil jsem o školách SČDO - Svazu českých divadelních ochotníků, a tak musím také připomenout podíl členů Děčka na vzniku a životě této dobrovolné zájmové organizace. Organizace, která sdružuje české amatérské divadelníky a loutkáře. Mezi zakládajícími členy v roce 1969 byli i členové Děčka, Miloš Honsa řadu let vykonával funkci místopředsedy ústředního výboru Svazu, funkci předsedy krajského a okresního výboru v západočeském kraji. Od roku 1990 vykonávám funkci místopředsedy předsednictva já, v západočeském kraji jsem vykonával několik let i funkci předsedy, nyní funkci místopředsedy.

Předsednictvo SČDO si váží práce Děčkařů, o čemž svědčí udělení výsadního práva používat ve svém názvu "členský soubor SČDO" a řada morálních ocenění udělených při různých příležitostech. Držiteli "Zlatého odznaku SČDO" jsou Jiří Hlávka, Jiří Hnilička a já, v letošním roce mi bylo uděleno jedno z nejvyšších ocenění SČDO "Zlatý Harlekýn".

Tím se dostávám k závěrečné části svého ohlédnutí, a to je právě ocenění práce souboru. Možná, že se nad touto částí leckdo pousměje či pokrčí rameny. Ale historie se nedá vymazat a zapomínat? Proč?! Tak šel život. Mezi trofeje souboru patří čestné uznání ministra kultury ČSR, udělené při příležitosti Roku českého divadla v roce 1983. K němu se řadí i plejáda ocenění krajské a okresní úrovně a pamětní plakety města Radnice, města Zbiroh, města Pra-

chatice. Jméno Děčka je vypáleno na putovním štítu města Prachatic, vyryto na putovním poháru Libochovického divadelního léta a k tomu se řadí i "Stříbrný groš" města Kutná Hora.

A na závěr trochu statistiky. Za třicet-pět let činnosti nastudoval soubor 90 premiér, uvedl více jak 1000 představení, účinkoval ve 107 místech, z toho jedenkrát

v cizině. Zúčastnil se více jak 80 festivalů a přehlídek různých stupňů. Souborem prošlo na 190 členů, kteří se aktivním způsobem podíleli na inscenacích a nepočítaná řada těch, kteří sice projevíli zájem, přišli, ale brzy zase odpadli, když zjistili, že divadlo, a to i amatérské, je vlastně pořádná dřina.

Ale stojí za to!

VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI V SOUBORU TAK, JAK LÉTA BĚŽELA

25. listopad 1961

Datum nejvýznamnější, zrod souboru. Pokřtěn DIVADELNÍ SOUBOR D 3 ZÁVODNÍHO VÝBORU REVOLUČNÍHO ODBOROVÉHO Hnutí OKRESNÍHO OSVĚTOVÉHO DOMU v Karlových Varech.

"Sdružovat zájemce o vážnou a odpovědnou uměleckou práci, rozvíjet estetické vztahy člověka k člověku i k jedné z forem společenského vědomí - umění."

Motto dané do vínku souboru jeho zakladateli, členy okresního poradního sboru Okresního osvětového domu Arnoštem Kasalem, Marií Honsovou a Bohumilem (alias Milošem) Honsou.

7. dubna 1962

První premiéra se uskutečnila v Toužimě. Bylo uvedeno literárně dramatické pásmo Jaroslava Seiferta PÍSEŇ O VIKTORCE v režii Miloše Honsy. Kromě tří zakladatelů se na první premiéře podíleli Zdenka Lohrová, Jaroslava Dvořáková, Soňa Šimková, Jan Husák, Mila Rudlová, Jiřina Postlová (tehdy Knedlíková), Milada Dudová.

17. listopadu 1962

Pro druhou premiéru vybrán text italského autora Luigi Candoniho PŘÁNÍ SOBOTNÍHO VEČERA. Na krajské divadelní přehlídce v Mariánských Lázních

první vavříny za herecké výkony Marii Honsové a Arnoštu Kasalovi.

1963

S inscenací PŘÁNÍ SOBOTNÍHO VEČERA se soubor rozjíždí do světa. Dvakrát Jáchymov, dále Bochoř, Ostrov, Nové Sedlo u Lokte, XII. Kacéřovské léto, 8. Makovské léto.

V Makově mají zvláštní zvyk. Představení se neplakátují. Přírodní jeviště je na kopci nad vesnicí a stačí večer rozsvítit světla na vysokém stožáru na kopci a diváci se sjíždějí za divadlem či za kinem z celého širokého okolí. Jak výhodné!

11. března 1963

Souboru se otevřely dveře historické budovy Divadla Vítězslava Nezvala k pravidelnému hostování. Umožňuje to dohoda o spolupráci mezi vedením divadla a ředitelem Okresního osvětového domu, tedy zřizovatelem souboru. Jako první uvedena inscenace Candoniho PŘÁNÍ SOBOTNÍHO VEČERA. Následovaly další inscenace, nejčastěji pohádky, kterými divadlo doplňovalo repertoár profesionální scény. Jen do roku 1970 bylo odehráno 39 představení.

22. února 1964

Čapkova MATKA, čtvrtá premiéra souboru, scénograficky pojata režisérem Milošem Honsou netradičně (místo bohaté

dekorace použity krychle) nebyla přijata odbornou porotou. Výtvarník předběhl dobu?

8. listopadu 1964

První režie Vlastimila Ondráčka v Děčku. Text pohádky Miloše Honsy PRINCEZNA LIPOVÝ KVĚT.

1966

Dochází ke změně názvu souboru na DIVADELNÍ STUDIO D 3, který blíže odpovídá formě práce souboru. Mění se také název zřizovatele. Už ne Okresní osvětový dům, ale Okresní kulturní středisko.

...srpen 1966

Poprvé je na Jiráskův Hronov vyslána delegace souboru. První kontakt s tak významnou národní přehlídkou.

15. května 1966

Šestá premiéra souboru uvedena na scéně Divadla Vítězslava Nezvala v režii Miloše Honsy. Nastudována hra Pierre Gascara ZTRACENÉ KROKY. Na IX. krajské divadelní přehlídce v Ostrově inscenaci udělena hlavní cena, cena za scénografii Miloši Honsovi, cena za herecký výkon Marii Honsové a navržen postup na mezikrajsovou přehlídku do Krnova.

7. května 1967

Účast na mezikrajsové přehlídce IX. Divadelní máj v Krnově se ZTRACENÝMI KROKY.

21. listopadu 1967

V Ostrově uvedena premiéra hry Emanuela Roblése MONTSERRAT. Inscenace nastudována ve spolupráci tří předních souborů karlovarského okresu: Divadelní studio D 3, Divadelní klub v Ostrově a divadelní soubor JIRÁSEK v Nejdku. Velmi náročnou práci pověřen režisér Miloš Honsa a nelze se divit, že pak následovaly jeho zdravotní potíže.

Inscenace na divadelním festivalu Přátelství v Ostrově získala cenu diváka a Miloš Honsa cenu za režii. Inscenace jakoby předznamenala události roku 1968, a proto byla nepropustná na vyšší přehlídky. Uvedené důvody byly značně naivní. Co bylo platné dodatečně vyznání jednoho z porotců, že inscenace patřila na Jiráskův Hronov. Nebyla tam!

15. června 1968

Uvedení české klasiky mělo být významem k Pražskému jaru 1968. Zeyerova hra RADŮZ A MAHULENA v režii Miloše Honsy tento úkol plnila.

1969

Několikaleté úsilí českých ochotníků přináší své ovoce. Ustavena společenská organizace SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ a Děčko bylo u toho. Miloš Honsa zvolen prvním místopředsedou a Děčkaři mezi prvními členy.

19. října 1969

Jedenáctá premiéra souboru a první režie Marie Honsové v Děčku. Pohádka Jana Karafiáta v drammatizaci Jana Flička BROUČCI.

Rok 1969 zaznamenal největší přírůstek nových členů v historii souboru. Mezi 15 novici i Maruška Hniličková (tehdy ještě Rendlová) a Jirka Hnilička.

1. listopadu 1969

Třináctá premiéra - zfilmovaná předloha anglické autorky Shelagh Delaneyové KAPKA MEDU v režii Miloše Honsy. Petr Richter hraje černocho!

28. března - 1. dubna 1970

KARLOVARSKÉ DIVADELNÍ VELIKONOCE - první divadelní festival ochotnických souborů v Karlových Varech ve spolupráci pořadatelů: Okresní kulturní středisko, Svaz českých divadelních ochotníků a Děčka. Pozvány soubory z Ostravy,

Olomouce (účast Pavla Dostála), Plzně, Zbiroha a domácí Děčko.

1971

Splnil se desetiletý sen členů souboru - mít vlastní jeviště. Prostory K-klubu v Rybářích se stávají domácí scénou Děčka. V průběhu dalších let si soubor získává i vlastní obecnost, hlavně z řad karlovarské mládeže.

1. března 1971

Zemřel jeden ze zakládajících členů souboru Arnošt Kasal.

18. září 1971

Čtrnáctá premiéra v desetiletém období činnosti souboru LÉTO SEDMNÁCTÉ PANENKY autora Raye Lawlera v režii Miloše Honsy. Přijela televize a točila snímek o životě souboru.

26. listopadu 1972

Jak zapálit divadlo? To si režisér, v našem případě Marie Honsová poručí na jevišti skutečný živý ohniček, na kterém si protagonisté (Marcela Hlávková a Zdeněk Náchodský) opékají ryby. Místo pevného lihu se koupí (Maruška Hniličková) stlačený petrolej tzv. PEPO - oficiálně Pěvný Podpalovač. To se pak na jevišti zapálí a ono to příšerně čoudí. Pak se kopne do plechové podložky a hořící PEPO se rozlétně po jevišti. Tak se to začne zašlapovat, ale ouha, výsledek je opačný, oheň se neuhasí, ale roznáší na podrážce po celém jevišti tam, kde ještě nehoří. Takže se stáhne opona, vše se posbírá a uhasí, vyvětrá celý sál, omluví polozadušenému obecnstvu a dohraje. Pak už se hra raději nehraje - co kdyby ten sv. Florián... Tak to byla šestnáctá premiéra Děčka pod názvem BALADA O PORUČÍ-KOVI A MARJUTCE autora Bratko Krefta.

6. srpna 1973

První účast souboru na národní přehlídce 43. Jiráskův Hronov, kde v režii Miloše Honsy je uváděno drama holandského autora Hermana Heyermanse LOŮ

JMÉNEM NADĚJE. Mladý hostující Ondřej Pavelka si odváží vzácnou trofej, cenu za mladý herecký výkon.

Do historie 43. Jiráskova Hronova vstupují i Jiřina Postlová a Ladislav Fíman, když zakládají novou tradici v Hronově - ochotnické svatby.

26. listopadu 1973

Vedení souboru po Marii Honsové přebírá Vlastimil Ondráček.

16. dubna 1974

Svaz českých divadelních ochotníků uděluje Děčku právo používat označení "Členský soubor SČDO".

31. ledna 1975

Jubilejní dvacátá inscenace souboru CIVILNÍ SPOR nastudovaná v režii Vlastimila Ondráčka podle televizního scénáře Evy Sadkové PŮLPENNY, získává hlavní cenu přehlídky a cenu diváka na krajské přehlídce v Karlovicích, ceny za herecké výkony pro Marii Honsovou a Lad. Fímana a je doporučena na 45. Jiráskův Hronov. Přestože režisér změnil název, bdělé oko DLIE zasahuje a poznává, že se jedná o devizově vázanou hru, zpracovanou podle skutečného soudního přelíčení, jak jej zaznamenali angličtí autoři, právníci M.M.Hill a L.N.Williams. Nepomůže ani přímluva ministerstva kultury (!), nic platno, do Hronova se nejede.

6. listopadu 1975

Soubor mění zřizovatele. Na místo ZV ROH tuto záštitu přebírá přímo Okresní kulturní středisko v Karlových Varech. Tato skutečnost svým způsobem přináší finanční jistotu pro soubor.

16. února 1976

Kolektiv souboru opouští jeho zakládající členové Miloš a Marie Honsovi.

1. září 1976

Do souboru přichází herec, režisér a autor Jiří Hlávka, dnešní vedoucí souboru.

26. července 1977

Po vzájemné dohodě dochází ke sloučení Divadelního studia D 3 a Divadelního souboru Domu kultury ve Staré Roli. Osmnáct členů karlovarského Děčka a pět členů starorolského souboru vytváří společné divadelní těleso s názvem DIVADELNÍ STUDIO D 3 OKRESNÍHO KULTURNÍHO STŘEDISKA.

2. a 12. prosince 1978

Čtyřicetletý let po premiéře ve Spoutaném divadle Děčko uvádí jako svoji 31. premiéru hru Voskovce + Wericha + Ježka BALADA Z HADRŮ v režii Jiřího Hlávky. První premiéra se uskutečnila na jevišti kulturního domu v Nejdku 2. prosince a druhá 12. prosince na mateřské scéně v K-klubu v Rybářích. Dotáhla to na 28 představení a shlédlo ji na čtyři tisíce diváků.

17. února 1979

Soubor navazuje osobní kontakt s autorskou dvojicí Stanislavem Oubramem a Vlastimilem Novákem z mosteckého divadla. Učarovaly pohádky, a to jak soubor, tak hlavně děti. Při jejich osobní návštěvě na představení pohádky O HONZOVI A VÍLE VERUNCE v K-klubu od nich dostává soubor rukopis nového textu O ZLATÉM KLÍČKU, STŘÍBRNÉM MĚSÍČKU A MĚDĚNÉ PÍŠŤALCE. Světová premiéra se uskutečnila 8. října téhož roku.

5. srpna 1979

Herec a výtvarník souboru Jiří Hnilíčka se stává absolventem první scénografické školy SČDO.

4. prosince 1979

Majka Kotisová na krátkou dobu hledá útočiště v Děčku. Se svým kolektivem nastudovala Majakovského VOJNU A SVĚT. Ještě jedno přestavení pod křídly Děčka v Žatci a Majka se svými svěřenci pokračuje dále ve své cestě světem.

1980

Třicátápatá premiéra souboru ZE ŽIVOTA HMYZU bratří Čapků byla uvedena na oblastní přehlídce v Lokti. Místo posledního setkání s vynikajícím divadelníkem Milanem Obstem. Krátce na to zemřel.

Vítězné tažení HMYZU na jubilejní 50. Jiráskův Hronov, zahájené v Lokti hlavní cenou, cenou za režii Vlastimilu Ondráčkovi a Jiřímu Hlávce a cenou za herecký výkon Hance Frankové pokračuje i v Horažďovicích na krajské přehlídce hlavní cenou a cenou za herecký výkon Jiřině Postlové. Dále její cesta pokračuje přes účasti na přehlídkách ve Volyni, Sládkově Zbirohu, IX. Radnické přehlídce do Tábora na mezikrajsovou přehlídku. Odtud návrh na 50. Jiráskův Hronov. Ale... Protože oba režiséři odmítají "odborné dramaturgické rady" profesora Trapla a ústředního metodika Viktora Oktábce, není jejich inscenace do programu Jiráskova Hronova zařazena.

1980

Podobnou vítěznou cestu nastupuje i následující třicátášestá premiéra pohádky Pavla Gramy BUBÁCI v režii Vlastimila Ondráčka. Zajistila si účast na 6. národní přehlídce souborů hrajících pro děti v Ostravě-Porubě. A nejen v Ostravě, ale s obrázky se setkáváme v klubovně souboru v Auersmacheru v Sársku na mezinárodní přehlídce.

9. prosince 1980

Třetí úspěšnou premiérou roku 1980 je montáž z básnické povídky Robinsona Jeffersa PASTÝŘKA PUTUJÍCÍ K DUBNU v úpravě a režii Anny Frankové. Mladičká Hanka Franková stmeluje kolem skupinu mladých nezkušených, ale pro divadlo zapálených lidí a zakládají STUDIO MLADÝCH, neboli "malé Děčko". Tato jejich první práce si probíjí cestu přes oblastní přehlídku ve Františkových Lázních a krajskou přehlídku v Plzni na XXIV. Wolkrův Prostějov v roce 1981.

27. července - 2. srpna 1981

Kočující divadelní společnost navštívila v červenci 1981 Domažlicko. Tento nápad se zrodil na jedné zkoušce a pak to začalo. Sehnat povoz a koně Bobíka byl téměř nadlidský výkon, ale podařilo se. Dvanáct členů STUDIA MLADÝCH Divadelního studia D 3 v Karlových Varech prožilo nezapomenutelné chvíle a neopakovatelná setkání s krásným lidem Chodská. A hrálo se všude - v Horšovském Týně před zámek, v Domažlicích před muzeem, na návsi, v obcích kudy se projíždělo. Improvizovaná představení pro děti v mateřských školách nebo pro ženy pracující na poli. Často se stávalo, že starší diváci na oplátku za oživenou tradici zazpívali účinkujícím.

Jak lépe mohli mladí divadelníci vzdát hold velikánu českého divadla Josefu Kajetánu Tylovi při příležitosti jeho 125. výročí úmrtí.

(Západočeská Pravda - srpen 1981)

21. srpna - 24. srpna 1981

Zakládáme novou tradici - účast na Bratislavském kulturním létě. V prostorách historického centra Bratislavy odehrává soubor své tři inscenace. BUBÁCI, ZE ŽIVOTA HMYZU a JULIE UMÍRÁ KAŽDOU NOC. Pozvala nás Anička Kováčová po seznámení s partou našich technikářů u moře v Jugoslávii.

Podzim 1981

Dvacet let svého života si připomněl soubor přehlídkou vlastních inscenací. Měl jich na repertoáru osm (!). A nebyly to inscenace ledajaké.

Hrálo se: Rederice S. Inclán: Julie umírá každou noc, Pavel Grym: Bubáci, Pásmo lidové poezie Svitáníčko, Robinson Jeffers: Pastýřka putující k dubnu, bratři Čapkové: Ze života hmyzu, V+W+J: Balada z hadrů, lidové divadlo ze XIV. století Hra veselé Magdaleny, František Nepil: Kde jsi chodil, Satane?. Hostem přehlídky byl kraslický soubor.

Dvacetileté výročí přichází v době, kdy má soubor silné a kvalitní herecké a režisérské obsazení. Šestatřicetičlenný kolektiv nastudoval v jubilejní dvacáté sezóně pět premiér a odehrál 55 představení. Pětáct tisíc hodin věnovaných na oltář Thálie.

25. ledna 1982

Nepilova dramatizace povídky KDE JSI CHODIL, SATANE? byla uvedena za přítomnosti autora. Trapná situace nastává, když přítomní zástupci stranického a státního aparátu rozhodnou o jejím stažení z repertoáru. Nic nepomáhá přimluva předsedy krajské odborné poroty J. Samky, který počítal s účastí inscenace na Šrámkův Písek.

16. května 1982

Z národní přehlídky vyspělých amatérských souborů v Prachaticích si soubor přináší Štít města Prachatic za inscenaci hry Jana Schmida TŘINÁCT VŮNÍ.

1. srpna 1982

Druhá účast souboru na národní přehlídce 52. Jiráskův Hronov s inscenací Jana Schmida TŘINÁCT VŮNÍ v režii Vlastimila Ondráčka. Trofeje? Diplom pro Hanku Frankovou za ztvárnění postavy Marušky a pro Jiřího Hnilíčku za scénografické řešení.

Zajímavým pokusem bylo uvedení dvou inscenací tj. karlovarské a českořeberské v režii Sašy Gregara, dokonce v jednom dni. Jednička pro Děčko.

Srpen 1982

Miloš Honsa a Jiří Hnilíčka spolu s Klubem scénografů SČDO organizují v Thermalu výstavu prací amatérské scénografie.

1. října 1982

FEMAD - festival mladého amatérského divadla Poděbradech. Naše první účast s inscenací Jana Schmida TŘINÁCT VŮNÍ. Cituji ze zpravodaje přehlídky: "Herecký

standart byl na festivalu vysoký, v některých případech - např. v inscenaci Mrožkových ASPERANTŮ (Lampa), až úctyhodně vysoký, ale za něj, do oblasti onoho bezprostředně působícího kouzla herecké osobnosti přesáhl jen svítivý výkon Hany Frankové ve TŘINÁCTI VŮNÍCH.“

22. října 1982

VOBSKOČÁK - "korupční" spolek přátel Vysokého nad Jizerou a jeho národních přehlídek vesnických divadelních souborů nastudoval truchlohu MLYNÁŘ A JEHO DÍTĚ v režii Vlastimila Ondráčka. Spolek vznikl v roce 1980 se lvím podílem Aničky Frankové a členů Děčka.

26. ledna 1983

Rok českého divadla. Režisérka Anna Franková nastudovala hru Jiřího Šotoly KUŘE NA ROŽNI jako 50. premiéru souboru. Přes oblastní přehlídku ve Františkových Lázních (hlavní cena), krajskou přehlídku v Horažďovicích (hlavní cena) a národní přehlídku v Prachaticích O štít města Prachatic se inscenace dostává na 53. Jiráskův Hronov. Na Hronově uděleno čestné uznání za ztvárnění inscenace, diplom za ztvárnění postavy Matěje Kuřete Jiřímu Hniličkoví. Účast autora na obou představeních i na patronátním večeru, beseda s autorem nad kotlem párků v přestávce mezi odpoledním a večerním představením - to byla ta největší odměna.

25. července - 1. srpna 1983

Vagant se jede tentokrát bez koně Bobíka. Putování se přesunulo do oblasti Litoměřicka - Úštěka. Každý jel na tom, co si dokázal vlastnoručně vyrobit. Hrála se pohádka O VELRYBĚ LÍZINCE.

12. - 15. srpna 1983

Po návratu z 53. Jiráskova Hronova odjíždí soubor na bratislavské kulturní léto. Do Bratislavy přiváží TŘINÁCT VŮNÍ a KATA A BLÁZNA.

18. října 1983

Zemřel zakládající člen souboru Bohumil Honsa ve věku 71 let.

1983

Ministr kultury uděluje souboru ČESTNÉ UZNÁNÍ za jeho práci. Ocenění bylo uděleno při příležitosti ROKU ČESKÉHO DIVADLA.

23. března 1984

Osmdesátí let se dožívá nejstarší člen souboru - zakládající člen Divadelního souboru Domu kultury ve Staré Roli - pan Václav Horina.

7. dubna 1984

Padesátátřetí premiéra souboru KAT A BLÁZEN autorů Voskovec-Werich-Ježek v režii Jiřího Hlávky získává na krajské přehlídce v Horažďovicích cenu divácké poroty a Petr Richter cenu za herecký výkon.

25. dubna 1984

Vrcholí přípravy na odjezd souboru na mezinárodní divadelní festival Sárská. Soubor pozván s inscenací Jana Schmida TŘINÁCT VŮNÍ. Celá akce přípravy, hlavně získání povolení k výjezdu do "kapitalistické ciziny" byla velice složitá a jednání často nepřijemná. Jako ochrana před možným zákazem výjezdu byli na generálku inscenace hry Vladimíra Majakovského HORKÁ LÁZEŇ pozváni zástupci zřizovatele, stranických a státních orgánů. On je ten Majakovskij přece jen pěkně ostrý. Ku podivu souhlas k premiéře udělen - kdo by si také nedovolil hrát Majakovského! S velkou chutí tedy byl odehrán, poté následoval dlouho připravovaný zájezd do Auersmachru, ležícího na hranicích Sárská a Francie.

30. května - 6. června 1984

Mezinárodní divadelní festival Sárská - TŘINÁCT VŮNÍ - a píše o tom Jirka Hlávka dále!

9. června 1984

Ilhned po velmi zdařilém zájezdu v Sársku jedeme poprvé na národní přehlídku Šrámkův Písek. Uvádíme pověsti Zdeňka Šmída v dramatinaci Anny Frankové a v režii Hany Frankové MEZI DVOJÍM ZASYČENÍM KOSY ANEB VYPRAVĚNÍ. U diváků velký úspěch, v odborných seminářích nezájem.

1984

Musíme odříct účast na národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Důvodem je rozchod s několika neukázněnými členy souboru. Majakovského HORKÁ LÁZEŇ se tedy ve Svitavách nehrála.

1984

Protože dochází konečně ke generální opravě a rekonstrukci kulturního domu ve Staré Roli, musí soubor vyklidit přidělené skladovací prostory a dílnu. Veškerý fundus a dekorace se stěhují na balkon divadelního sálu. Přes zimní měsíce někdo s materiálem hospodařil. Zmizely kostýmy, asi 400 divadel. textů atd. Ztratil se i archiv souboru, je to nenahraditelná ztráta. To vše díky zřizovateli - Okres. kulturnímu středisku!

27. února 1985

Na závěr režisérské školy SČDO nastudoval Petr Richter své absolventské představení předlohu Julise Šaltenisa UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ! jako 57. premiéru souboru. Krajská výběrová porota doporučila inscenaci na 55. Jiráskův Hronov.

6. května 1985

59. premiéra hry Josefa Kovalčuka KOMEDIE O STRAŠLIVÉM MORDU VE SVIADNOVSKÉ HOSPODĚ L.P. 1715 ANEB ONDRAŠ v režii Hany Frankové. Poslední režijní práce Hany Frankové před odchodem do divadla Vítězslava Nezvala v Karlových Varech.

17. - 21. května 1985

V nové podobě se otevírá tradice festivalu amatérských divadelních souborů

v Karlových Varech, navazující na první KARLOVARSKÉ DIVADELNÍ VELIKONOCE v roce 1970. KARLOVARSKÝ HARLEKÝN, jak se nově festival nazývá, je dílem Okresního kulturního střediska, Svazu českých divadelních ochotníků a Divadla Vítězslava Nezvala. Hlavní organizátorská tíha leží na členech Děčka. Čtyři soubory uvedly sedm inscenací. Děčko ZLATOVĚŠKU v režii Vlastimila Ondráčka a UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ! v režii Petra Richtra.

3. srpna 1985

Děčko zahajuje 55. Jiráskův Hronov inscenací UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ! v režii Petra Richtra. Na večerním představení v Jiráskově divadle byl přítomen ministr kultury Milan Klusák. Obdivuje výkon mladičké Jany Frankové. Jana si odváží cennou trofej, diplom za ztvárnění postavy Liuky.

8. ledna 1986

Jubilejní 60. premiéru souboru nastudoval Jiří Hlávka. Vybral si text českého autora Oldřicha Daňka ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO. Text napsaný autorem pro Janu Brejchovou a Jaromíra Hanzlíka. Jirka Hlávka inscenaci nastudoval se čtyřmi protagonisty - Marcelou Hlávkovou, Jiřinou Postlovou, Jiřkou Hnilíčkovou a Petrem Richtrem. "Ošklivka" nastoupila vítěznou cestu.

2. března 1986

Hlavní cenu přehlídky jednoaktových her SČDO Plzeňská Aktovka za inscenaci PŘÍBĚHU UHERSKÉHO ze hry Oldřicha Daňka ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO a čestné uznání za další jednoaktovku JÁ JSEM HERBERT! si soubor přiváží z Plzně. Obě v režii Jiřího Hlávky.

16. - 20. května 1986

Druhý ročník divadelního festivalu KARLOVARSKÝ HARLEKÝN přivádí na jeviště Divadla Vítězslava Nezvala soubory PROPADLO z Plzně, KRAKONOŠ z Vyso-

kého nad Jizerou a dále soubory z Chodova, České Lípy a Poběžovic.

16. května 1986

V den zahájení karlovarského festivalu zahajuje Děčko národní přehlídku jednoaktových her v Želči u Tábora s jednoaktovkou PŘÍBĚH UHERSKÝ ze hry Oldřicha Daňka ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO, Jiří Hnilička přiváží cenu za herecký výkon.

15. - 17. srpna 1986

Dvě stě let ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou. Na oslavách KRAKONOŠE nemůže chybět ani Děčko!

27. - 29. března 1987

Další úspěch na národní přehlídce monologů a dialogů SČDO O POHÁREK SČDO v Hlinsku. Hlavní cenu za monolog si odváží Jirka Hlávka - N. V. Gogol BLÁZNOVY ZÁPISKY.

22. - 26. května 1987

Třetí ročník divadelního festivalu KARLOVARSKÝ HARLEKÝN uvádí na scéně Divadla Vítězslava Nezvala inscenace na vysoké umělecké úrovni. Na procházku k teplým pramenům se vydává legendární zakladatel města KAREL IV. (Jiří Hnilička) a Krakonoš (Čestmír Bláha) z Vysokého nad Jizerou a připijí si - čím jiným než Becherovkou!

1. - 5. srpna 1987

POHÁDKY Z KRAKONOŠOVY ZAHŘÁDKY odváží soubor do nové oblasti VAGANTU. Seznámení s partou prima kamarádů z Liběrka na Rychnovsku je základem trvalého přátelství. Obec Liberk a jeho okolí mladým lidem učarují a ti zapouští pevné kořeny. I koně jsou!

29. dubna 1987

Ve spolupráci s hudební skupinou SWING JAZZ Karla Uhlíka nastudoval režisér Vlastimil Ondráček hru Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka DR. JOHANN FAUST, PRAHA II, KARLOVO NÁM. 40

jako 63. premiéru souboru. Velice obtížná práce zvláště po stránce hudební. Přimět Aničku Huberovou zpívat a tančit s Faustem (Petrem Richtrem) to byl nadlidský výkon, ale úspěšný. Inscenace dosáhla 18 repríz: Karlovy Vary, Prachovice, Libochovice, Zbiroh, Nejdk, Mělník, Ústí nad Labem, Kraslice, Ústí nad Orlicí a Štramberk. Na 57. Jiráskův Hronov se však dostává stejná inscenace z Blanska. Smůla.

21. ledna 1988

Premiéra hry Milana Calábka ZAVRAŽDĚNÍ SV. CELESTÝNY, KUPLÍŘKY Z MĚSTA SALAMANKY v režii Jiřího Hlávky. Stejně jako FAUST i CELESTÝNA se vydala do světa. Hrála se nejen v Karlových Varech a dokonce na HARLEKÝNU v roce 1988 a 1989, dále v Nejdku, na krajské přehlídce v Horažďovicích, ve Františkových Lázních, Nové Roli, přes Mělník do Vysokého nad Jizerou a končila na posledním již XXV. festivalu Sládkův Zbiroh. Celkem 15 přestavení.

22. dubna 1988

Druhé místo za mužský monolog si Jiří Hlávka odváží z národní přehlídky monologů a dialogů POHÁREK SČDO v Hlinsku.

13. - 17. května 1988

VÉVODKYNĚ VALDŠTEJNSKÝCH VOJSK Oldřicha Daňka v režii Saši Gregara (DS VICENA Ústí nad Orlicí) patřila nejen mezi nejlepší inscenace čtvrtého ročníku divadelního festivalu KARLOVARSKÝ HARLEKÝN, ale byla i nejlepší inscenací amatérské divadelní sezóny. Se souborem z Mnichova Hradiště přijíždí i autorka PRINCEZNY T paní Daniela Fischerová. Děčko uvádí CELESTÝNU v režii Jiřího Hlávky a s Jiřinou Postlovou v roli Celestýny.

30. května 1988

Přijíždí Josef Svoboda a přiváží štáb Československé televize. Ta natáčí našeho FAUSTA v Thermalu. Natočený materiál

slouží jako propagace činnosti a akcí SČDO.

5. srpna 1988

Režii VEČERA SČDO na 58. Jiráskově Hronovu byl SČDO pověřen Vlastimil Ondráček. Vzácným hostem večera byl Vlastimil Brodský. V hlavním programu večera, tj. amatérské části, hostuje i Jiří Hlávka se svým monologem BLÁZNOVY ZÁPISKY.

27. srpna 1988

Obec Andělská Hora oslavuje 500 let svého trvání. Při oslavách nechybí Děčko se svým programem pro děti POHÁDKY Z KRAKONOŠOVY ZAHŘÁDKY v režii Petra Richtra. Soubor přijel s vagantovým vozem taženým koňmi až z Březové.

září 1988

Soubor dostává od zřizovatele k dispozici nové prostory v domě číslo 42 v Engelsově ulici. Buduje v nich dílnu a sklad divadelního materiálu. Výhodná poloha přesně naproti prostoru K-klubu, mateřské scény souboru, znamená zlepšení provozní situace Děčka.

23. září 1988

Naše první účast na národní přehlídce souborů SČDO ve Štramberku. V tomto roce je přehlídka věnována hudebnímu divadlu a Děčko uvádí svoji inscenaci DR. JOHANN FAUST, PRAHA II, KARLOVO NÁM. 40 v režii Vlastimila Ondráčka. Za ztvárnění postavy Vágnera si Jiří Hlávka odváží cenu. SWING JAZZ si s chutí zahraje s členem odborné poroty Ivanem Štědrým.

11. října 1988

Zemřela Marie Honsová ve věku 72 let, zakládající členka souboru.

19. - 20. listopadu 1988

Dalšího úspěchu dosahuje Děčko získáním hlavní ceny na krajské přehlídce

jednoaktových her PLZEŇSKÁ AKTOVKA SČDO za inscenaci Karla Čapka JAK SE DĚLÁ DIVADLO v režii Vlastimila Ondráčka a Jiří Hlávka za ucelený tvar Gogolovy jednoaktovky či divadla jednoho herce BLÁZNOVY ZÁPISKY.

Zima 1989

V hale K-klubu, domácí scény souboru jsou zřizovatelem Okresním kulturním střediskem instalovány hrací automaty. Tento prostor, využívaný amatérskými fotografy jako výstavní síň, se stává útočištěm rýmských individuí a nezletilých záškoláků. Děčko ztrácí diváky, protože slušný divák do takového prostředí přestává chodit. Musela být odřeknuta řada představení pro absenci diváků.

22. - 23. dubna 1989

Na národní přehlídce soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO do Přerova odjíždí Jiří Hlávka, Petr Richter a Martina Husariková, jako vítězové krajské západočeské přehlídky. Titul absolutního vítěze si přiváží Jiří Hlávka a Petr Richter za dialog ze hry J. Voskovce + J. Wericha BALADA Z HADRŮ.

19. - 23. května 1989

Jubilejní pátý ročník amatérského divadelního festivalu KARLOVARSKÝ HARLEKÝN potvrzuje velký zájem souborů o účast. Děčko uzavírá přehlídku inscenací Milana Calábka ZAVRAŽDĚNÍ SV. CELESTÝNY, KUPLÍŘKY Z MĚSTA SALAMANKY v režii Jiřího Hlávky.

27. května 1989

Členové souboru si nestačí oddechnout po festivalovém shonu a odjíždějí do jihočeské Želče u Tábora s dramatizací textu Karla Čapka JAK SE DĚLÁ DIVADLO. Hlavní cena přehlídky, cena za režii Vlastimila Ondráčka, cena za hudební složku inscenace Dáša Hámové obohacují trofeje souboru.

16. června 1989

Dramatička Daniela Fischerová přijala pozvání na 69. premiéru souboru HODINA MEZI PSEM A VLKEM. V režii Vlastimila Ondráčka a dramaturgii Anny Frankové dostali svoji životní šanci Petr Richter v roli prokletého básníka Villona a Anička Huberová v roli Markéty. Šanci využili!!

21. - 24 června 1989

Po šestileté přestávce odjíždí soubor opět na turné do Bratislavy. Hrají se POHÁDKY Z KRAKONOŠOVY ZAHRÁDKY v režii Petra Richtera a Čapkovu JAK SE DĚLÁ DIVADLO v režii Vlastimila Ondráčka. Hraje se v kulturních domech v Trnávce, Ružnikově a Ovsíšti.

Zájezd byl okořeněn několika událostmi. Onemocnění Dana Pouly planými neštovicemi (nebo co to bylo?), zapomenutá Martina Husáriková v ubytovně v Rači a jistě nejzajímavější zážitek byl, když s námi řidič autobusu u Brna zabloudil na dálnici. Místo do Brna vjel do polí.

27. července až 3. srpna 1989

Čtyři představení POHÁDKY Z KRAKONOŠOVY ZAHRÁDKY v režii Petra Richtera jsou odehrány na Vagantu opět v okolí Liberka.

4. srpna 1989

V předvečer 59. Jiráskova Hronova, organizovaném SČDO, uvádí Děčko Čapkovu dramaturgii JAK SE DĚLÁ DIVADLO. A vítězný dialog z BALADY Z HADŮ.

22. - 23. září 1989

Devětadvacátou divadelní sezónu zahajuje Děčko zájezdem do Ústí nad Orlicí a Štamberka s Čapkovou dramaturgií JAK SE DĚLÁ DIVADLO. Ve Štamberku probíhá národní přehlídka souborů SČDO věnovaná dílům Karla Čapka.

23. listopadu 1989

Sedmdesátá premiéra souboru ROZHOVOR V DOMĚ STEINOVÝCH O NEPŘÍ-

TOMNÉM PANU GOETHOVI Petra Hackse v režii Hany Frankové, členky Divadla Vítězslava Nezvala, nastudovaná Jiřinou Postlovou, se nekoná. Členové souboru vstoupili do stávkový protest proti události 17. listopadu na Národní třídě v Praze.

6. ledna 1990

V Plzni se koná mimořádné zasedání pléna západočeské krajské organizace SČDO. Amatérští divadelníci a loutkáři hodnotí činnost Svazu. Ve funkci předsedy i nadále schválen Vlastimil Ondráček.

8. února 1990

Uskutečnila se odložená premiéra ROZHOVOR V DOMĚ STEINOVÝCH O NEPŘÍTOMNÉM PANU GOETHOVI v hlavní roli s Jiřinou Postlovou.

7. dubna 1990

Byla konána svazová konference Svazu českých divadelních ochotníků v nových podmínkách. Členem pléna je zvolen Jiří Hlávka a místopředsedou Vlastimil Ondráček.

21. dubna 1990

Na západočeské krajské přehlídce v Hořádkovicích uvádí soubor inscenaci Daniely Fischerové HODINA MEZI PSEM A VLKEM v režii Vlastimila Ondráčka. Výsledek? Čtyři ceny za herecké výkony - Anna Huberová, Václav Stix, Petr Richter a Jiří Hnilička. Jiří Hnilička dostává i cenu za výtvarnou složku inscenace. A dále dvě trofeje nejceněnější: Hlavní cena a cena diváka. Úspěch? Ano, a postup na jubilejní 60. Jiráskův Hronov. Výrok poroty hodný zaznamenání: "Profesionální úroveň inscenace!"

26. - 29. května 1990

Šestý ročník amatérského divadelního festivalu KARLOVARSKÝ HARLEKÝN uvítal na jevišti Divadla Vítězslava Nezvala soubory z Kolína, Ořechova, Prahy, Volyně a Vysokého nad Jizerou. Děčko uvádí HO-

DINU MEZI PSEM A VLKEM, ale v malém sále Thermalu.

14. - 16. června 1990

Čtvrtý zájezd souboru do Bratislavy. Tentokrát s pohádkou PEKELNÝ MARIÁŠ v režii Jiřího Hlávky. Zážitek bylo představení v domově mentálně postižených dětí nedaleko Bratislavy.

20. července 1990

Letní lázeňská kolonáda byla místem 72. premiéry souboru. Byly to KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ. Režie Petr Richter a jeho kytara, klavír Dáša Hámová, zpěv a humor a kolem toho lázeňští hosté popíjející karlovarské prameny.

31. července - 2. srpna 1990

Desátý ročník divadelního putování Vagant v okolí Liběrka byl místem 73. premiéry souboru. Pro dětského diváka upravený text Jana Wericha pod názvem KOMEDIE O CHYTROSTI v režii Petra Richtra. A z Liběrka rovnou na Hronov!

3. - 11. srpna 1990

Jubilejní 60. Jiráskův Hronov byl zahájen v sobotu velkou divadelní poutí. Děčko uvádí v Jiráskových sadech KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ v režii Petra Richtra. Součástí děkovačky byl místo vavřínového věnce metr pív. Přišel vhod - bylo asi 30 stupňů ve stínu. V neděli v Jiráskově divadle za účasti autorky Daniely Fischerové uvádí soubor HODINU MEZI PSEM A VLKEM v režii Vlastimila Ondráčka.

Září 1990

Čerstvá absolventka režisérské školy SČDO Anička Huberová!

Říjen 1990

Dochází ke změně vedoucího souboru. Na vlastní žádost končí Vlastimil Ondráček a místo něho zvolen Jiří Hlávka.

29. září 1990

Na velmi veselém mělnickém vino-braní uvádí soubor KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ v režii Petra Richtra.

19. října 1990

KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ se uplatní i na národní přehlídce vesnických divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. Vobskočáci - členové Děčka baví ochotníky.

18. ledna 1991

Rok 1991 nezačíná pro Děčko dobře. Striktní příkaz ředitele Městského kulturního střediska zní: okamžitě vyklidit prostory K-klubu, skladovací prostory v garáži pod K-klubem a v čísle 42. Důvod? Prostory K-klubu budou sloužit komerčním účelům a u ostatních budou zrušeny nájemní smlouvy. Děčko se po 30ti letech ocitá na chodníku!

30. ledna 1991

Další hřebíček do rakve! Ředitel Městského kulturního střediska pan Ježek nám oznamuje, že nepočítá s finanční dotací pro činnost Děčka a prostory K-klubu jsou Děčku k dispozici pouze do konce června. A teď už není ani kde zkoušet a hrát!

16. února 1991

Po jednoroční odmlce je opět organizováno krajské kolo soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO ve Zbirohu. Jiří Hlávka si odváží první místo, druhé a třetí místo Eva Nedvěďová a Martina Husariková. Tandem Jiří Hlávka a Zdeněk Daněk první místo v dialogu.

20. března 1991

Dlouho zkoušená, několikrát přeobsazená 74. premiéra hry Voskovce a Wericha PĚST NA OKO. Veškerá snaha režiséra Jiřího Hlávky se mijela účinkem. Premiéra a derniéra v tichosti ještě v K-klubu.

13. dubna 1991

Účast souboru na krajské přehlídce zapadočeských divadelních souborů, tentokrát v Plzni na Bílé Hoře. Uvedena inscenace Zdeňka Daňka a Jiřího Buriana ŠKOLA HROU jako 75. premiéra souboru. Čestné uznání a doporučení na 61. Jiráskův Hronov.

26. dubna 1991

Národní kolo soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO tentokrát již v Přerově. Jiří Hlávka za svého PŘÍŽIVNÍKA a Petr Richter s Kačkou Kučerovou za dialog z KULHAVÉHO MEZKA si odváží hlavní cenu.

27. května 1991

ŠKOLA HROU Zdeňka Daňka a Jiřího Buriana je posledním představením Děčka v K-klubu. Pak následuje předání materiálu Městskému kulturnímu středisku - nástupnické organizaci bývalého Okresního kulturního střediska. Předáváme osvětlovací a zvukařskou techniku, knihovnu atd. Marné pokusy o převedení majetku do péče souboru. Materiál odvezen do dřevěné kolny v Rybářích, kde leží více jak rok vystaven rozmarným přírodou!!

21. - 24. června 1991

Sedmý ročník festivalu amatérských divadelních souborů KARLOVARSKÝ HARLEKYN je tentokrát pořádán v malém sále Thermalu. Na historickou budovu Divadla Vítězslava Nezvala nebyly peníze. Dotace Městského kulturního střediska jsou minimální, ale očekává se maximální program. Děčko uvádí inscenaci ŠKOLA HROU v režii Zdeňka Daňka.

27. července - 2. srpna 1991

Jedenáctý ročník Vagantu a opět Liberk s jeho nádherným okolím a pak tradičně do Hronova. Uvádí se 76. premiéra souboru, text Petra Richta TŘI RUDÁ BRKA NÁČELNÍKA VŠEVĚDA v režii Petra Richta a hudebním nastudování Jirky Buriana.

3. - 8. srpna 1991

61. Jiráskův Hronov! V sokolovně uvádíme ŠKOLU HROU autorské dvojice Daněk - Burian za přítomnosti ministra kultury ČR Milana Uhdeho.

22. - 24. listopadu 1991

Plzeňská aktovka, krajská přehlídka jednoaktových her v Plzni. Děčko uvádí 77.

premiéru souboru z pera Zdeňka Daňka VRB (volnost - rovnost - bratrství). Autor bohužel nedodržel pravidla určující limit pro aktovku 40 min. a překračuje jej o více jak 25 minut. A tak herecký tandem Daněk-Kaiser doplatily na autora a režiséra Daňka.

25. listopadu 1991

Tricet let od založení souboru!

Leden 1992

Leden poznamenán odchodem části souboru. Zdeněk Daněk, Honza Huber, Jirka Burian, Martin Kaiser, Viktor Braunreiter zakládají divadelní soubor KLOBROUK.

30. ledna 1992

Odchodem části souboru do KLOBROUKU je na čas ochromena činnost Děčka. Soubor bojuje o své bytí. Vedoucí souboru Jiří Hlávka obnovuje Gogolovy BLÁZNOVY ZÁPISKY jako 78. premiéru souboru. Uvedena byla ve vestibulu historické budovy Divadla Vítězslava Nezvala.

3. února 1992

Soubor hledá vhodné prostory pro zkoušení a hraní. Materiál je díky pochození vedení Divadla Vítězslava Nezvala uložen v jejich provozních prostorách. Pomocnou ruku podává Milan Kozelka a začíná se zkoušet a hrát v kulturním zařízení ARTFORA v Lázeňské ulici v domě nazvaném Paderewski.

8. července 1992

Bezprizorní existence souboru není dále udržitelná a proto členové Děčka zakládají občanské sdružení tj. spolek. Registrují jej u ministerstva vnitra ČR pod čj. VSC/1-12362/92-R. Soubor se tímto aktem stává právnickou osobou s právem provozovat divadelní činnost, s právem vlastního rozhodování a hospodaření. Vedoucím souboru byl jmenován opět Jiří Hlávka a hospodářem Vlastimil Ondráček.

V průběhu druhého pololetí předává Městské kulturní středisko Děčku majetek. V ja-

kém stavu? Po ročním skladování v dřevěné kolkě...

10. února 1993

Oblastní přehlídka soutěže monologů POHÁREK SČDO v Plzni. Jiří Hlávka a jeho monolog KRYSÁŘ vítězí a postupuje na národní přehlídku do Přerova.

24. dubna 1992

Účast Jirky Hlávky na národním kole POHÁRKU SČDO v Přerově. Bez umístění.

29. května 1993

Oblastní přehlídka činoherních souborů hrajících pro děti RADNICKÝ DRÁČEK v Radnicích. Děčko uvádí text Marie Křepelkové FILUTA PEPINO v režii Jiřího Hlávky. Výsledek? Postup na národní přehlídku POPELKA v Rakovníku a FEMAD v Libici nad Cidlinou.

14. července 1993

V Paderewským premiéra - již osmdesátá! - volného pásma monologů, dialogů a písniček nazvaný DOBRÝ VEČER S D 3, později přejmenováno na JÁ JSEM HERBERT! Se-stavil Jiří Hlávka a Petr Richter.

12. srpna 1993

63. Jiráskův Hronov. Organizací programu Svazu českých divadelních ochotníků byl pověřen místopředseda Svazu Vlastimil Ondráček. Pořad nesl název FINALISTÉ SČDO a byl sestaven z vítězných monologů a dialogů národní přehlídky POHÁREK SČDO v Přerově. Druhou část programu tvořila inscenace divadla jednoho herce oceněná na národní přehlídce SČDO v Čelakovicích BLÁZNOVY ZÁPISKY ve zpracování a interpretaci Jiřího Hlávky. Byla to Hlávka 25. repríza.

15. září 1993

34. divadelní sezónu Děčka zahajuje v kulturním zařízení ARTFORA v domě Paderewski další reprízou inscenace N. V. Gogola BLÁZNOVY ZÁPISKY v provedení Jiřího Hlávky.

17. září 1993

FEMAD - dílna inscenací pro dětského diváka v Libici nad Cidlinou. Děčko uvádí pohádku Marii Křepelkové FILUTA PEPINO v režii Jiřího Hlávky.

13. listopadu 1993

Pátá repríza pohádky FILUTA PEPINO na národní přehlídce činoherních souborů hrajících pro děti POPELKA v Rakovníku. A cena za herecký výkon Petru Richtero-vi.

8. února 1994

Zemřel Václav Stix ve věku 62 let. Do Děčka přišel při spojení souborů domu kultury ve Staré Roli a Děčka v roce 1977. Jeho nezapomenutelné role - otec ve TŘI-NÁCTI VŮNÍCH, nedostudovaný klerik Filip v BALADĚ Z HADRŮ, stejně tak Filip a také biskup v HODINĚ MEZI PSEM A VLKEM.

17. února 1994

Premiéra hry Františka Nepila o setkání knížete Bořivoje a poustevníka Ivana ve Svatém Jáně pod Skalou NOC A SKÁLA v režii Vlastimila Ondráčka. Pro nedostatek mužských členů souborů je Petr Richter obsazen do role knížete Bořivoje i do role svého syna Vitislava. Dvořané a vladkové jsou nahrazeni loutkami vedenými ženskou částí souboru.

19. března 1994

Nepilova NOC A SKÁLA uvedena na západočeské oblastní přehlídce v Horažďovicích.

28. května 1994

Na oblastní přehlídku činoherních souborů hrajících pro děti RADNICKÝ DRÁČEK v Radnicích odřiká soubor nedostudovanou pohádku Jiřího Hlávky ČIRIBIRIBIM. V soutěži zůstala pohádka Ingrid Lingrónové KARKULIN ZE STŘECHY v režii Vladky Zedníkové, spolu s Isabelou Bencovou a Alenou Nigrinovou přiváží hlavní cenu a návrh na postup na POPELKA do Rakovníka.

10. června 1994

Po deseti letech se Děčko vrací na jeviště domu kultury ve Žluticích na XXIII. ročník ŽLUTICKÉHO DIVADELNÍHO LÉTA jako host oblastní přehlídky venkovských divadelních souborů s inscenací Františka Nepila NOC A SKÁLA v režii Vlastimila Ondráčka.

17. června 1994

Soubor přijímá pozvání na tradiční divadelní přehlídku Libochovické divadelní léto s hříčkou Fr. Nepila NOC A SKÁLA.

1. - 4. srpna 1994

FILUTA PEPINO v novém přeobsazení odjíždí do Liberka na Vagant.

7. srpna 1994

64. Jiráskův Hronov přivítal první neděli přehlídky Děčko a umožnil mu uvést KARKULÍNA ZE STŘECHY na pódiu v Jiráskových sadech. Komorní provedení pohádky se ztrácelo v rozlehlém prostoru parku.

8. - 15. října 1994

Pobyt členů Děčka na národní přehlídce venkovských divadelních souborů KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM ve Vysokém nad Jizerou. V organizačním štábu pracuje již několik let Vlastimil Ondráček z titulu funkce místopředsedy SČDO. Členové VOBSKOČÁKU Jiří Hlávka, Petr Richter, Marcela Hlávková a Vlastimil Ondráček vystupují v inscenaci MAHULENA. Je to dvoudílný seriál Jiřího Hlávky v režii Vládi Dědka.

12. listopadu 1994

KARKULÍN ZE STŘECHY Ingrid Lingrónové je uváděn na národní přehlídce činoherních souborů hrajících pro děti POPELKA v Rakovníku.

15. prosince 1994

Pohádka Jiřího Hlávky ČIRIBIRIBIM se zkouší, šijí kostýmy, přeobsazuje a znova zkouší, šepisuje a zkouší, přeobsazuje... inu vždy se dílo nedaří dovést do konce.

Veřejná generálka v Paderewskim před domácím publikem a inscenace se "dává k ledu".

V Karlových Varech vzniká další nový soubor s názvem buďAnebo. Jeho zakládajícími členy jsou Vladka Zedníková a Isabela Bencová, které opouštějí Děčko.

18. února 1995

Na oblastním kole soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO v Plzni uspěl dialog Petra Sedláčka, Danky Juříkové a Marcely Hlávkové VENUŠIN VRCH v režii Petra Richtra. Hlavní cena západočeského kola a postup do Přerova na národní kolo.

22. dubna 1995

Vítězná cesta dialogů VENUŠIN VRCH nastoupená v únoru v Plzni dosahuje mety nejvyšší. Hlavní cenu na národní přehlídce POHÁREK SČDO v Přerově. Realizační kolektiv Petr Sedláček, Danka Juříková, Marcela Hlávková a Petr Richter odvedli kus povítec práce.

Jaro 1995

A opět nastává stěhování! Ruší se provoz kulturního zařízení ARTFORA v Paderewskim. S pomocnou rukou tentokrát přichází vedení Divadla Vítězslava Nezvala a Děčko začíná zkoušet ve zkušebnách divadla na Husově náměstí.

Druhou pomocnou rukou je dotace úřadu města Karlovy Vary pro činnost Děčka ve výši Kč 15.000,-.

28. června 1995

Veřejná generálka dvou jednoaktových her Michaila Zoščenka NEPODÁŘENÝ DEN a SVATBA v režii Petra Richtra se před prázdninami souboru uskuteční ve zkušebně divadla.

15. července 1995

A znovu je tu léto a s létem již patnáctý Vagant. A Stezka J. Pišla. Tentokrát s přeobsazenou a obnovenou epizodou ze hry Oldřicha Daňka ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO v režii Petra Richtra. Alena Nigrinová a

Petr Richter v Liberku uspěli s PŘÍBĚHEM FLANDERSKÝM.

26. září 1995

85. premiéra souboru a její další inscenace divadla jednoho herce a tentokrát z pera interpreta Jiřího Hlávky CYRANO A... Děčko se snaží zabydlet na jevišti komorní scény MOTÝL a získat své diváky. O přízeň dětského diváka se soubor pokusil ještě před prázdninami uvedením pohádky FILUTA PEPINO v režii Jiřího Hlávky.

7. - 14. října 1995

Příspěvek pro zdárný průběh KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU ve Vysokém nad Jizerou není zanedbatelný. Děčkaři - členové VOBSKOČÁKU spolupracují na druhém dílu seriálu MAHULENA a členové režisérského klubu SČDO se předvedli v nastudované zkratce HRY O SVATÉ DOROTĚ pod lektorským vedením Jiřího Hrašeho.

18. října 1995

86. premiéra souboru jednoaktových her Michaila Zoščenka NEPODARĚNÝ DEN a SVATBA v režii Petra Richtra v Motýlu.

6. prosince 1995

Do souboru přichází nové posily Petr Johanovský, Martin Círk a další. Režisér Vlastimil Ondráček obnovuje inscenaci hry Františka Nepila NOC A SKÁLA. Loutky nahrazuje živými herci.

Leden 1996

Soubor se rozrostl o nové mladé členy, a tak Vlastimil Ondráček, kromě již uvedených hry NOC A SKÁLA začíná studovat orientální pohádku Saši Lichého KOUZELNÁ LAMPA ALADINOVA. Častá absence některých nových členů, jejich častá fluktuace omezuje zkoušky tak, že po dvou měsících je kolektiv tam kde na začátku. Takto nelze odpovědně pracovat.

Rozchod s nespolehlivými novými členy a začíná se zkoušet pohádkový

kabaret Pavla Gryma BUBÁCI s hudbou Jana Nykla.

15. března 1996

Oblastní přehlídka divadelních souborů v Horažďovicích. Děčko uvádí svoji inscenaci Michaila Zoščenka NEPODARADNÝ DEN a SVATBA v režii Petra Richtra. Ceny za herecké výkony si odváží Marcela Hlávková a Lád'a Fiman. Petr Richter absolvuje celou přehlídku v pojízdném křesle se zlamanou patou!

Duben a květen 1996

Děčko ukládá na konto Fondu pro obnovu historické budovy Divadla Vítězslava Nezvala dva finanční příspěvky v celkové výši Kč 900,-.

16. května 1996

Svazová konference Svazu českých divadelních ochotníků v Praze volí do funkce místopředsedy opět Vlastimila Ondráčka. Ten byl v lednu na západočeské konferenci v Plzni zvolen místopředsedou západočeské oblasti.

Při této příležitosti mu bylo uděleno nejvyšší svazové ocenění ZLATÝ HARLEKYN SČDO, umělecky ztvárněný Jiřím Hniličkou.

2. června 1996

87. premiéra souboru pohádkový kabaret Pavla Gryma BUBÁCI uvedená s novými hereckými tvářemi Jaroslavem Weinlichem, Evou Kneiflovou a Petrem Chloupkem v režii Vlastimila Ondráčka se uskutečnila v domě kultury v Ostrově.

16. června 1996

Druhá premiéra této pohádky tentokrát pro domácí publikum na jevišti Komorní scény Motýl v Karlových Varech.

Červenec 1996

V době, kdy byl tento sborník připravován do tisku chystalo Děčko

- pásmo písniček a scének pro Vagant 1996 do Liberka, autorsky a režijně pod vedením Petra Richtra a Jiřího Hniličky, ZPĚVY SLADKÉ FRANCIE

- premiéru hry Oldřicha Daňka KULHAVÝ MEZEK v režii Petra Richtra.

POPRVÉ V CIZINĚ

Středa 30. května 1984. V 5.04 hodin autobus naložený až po střechu odjíždí z Karlových Varů směr Rozvadov - hraniční přechod do Německé spolkové republiky. Dvacet osm členů karlovarského Děčka jede reprezentovat československé amatérské divadlo na 3. mezinárodní festival amatérských divadelních souborů Sárška v Auersmacheru.

Na festivalu se představí soubory z Belgie, Francie, Holandska, Rakouska, Švýcarska a Německa. My vyvážíme Schmidovo TŘI-NÁCT VŮNÍ v režii Vlastimila Ondráčka. Každého z nás tíží otázka, jak budem přijati, bude vadit jazyková bariéra?

Na hraničním přechodu jsme očekáváni členy pořádacího souboru manžely Frischovými. V 17 hodin projíždíme před Ruppershofem v Auersmacheru pod transparentem oznamujícím, že jsme skutečně v místě mezinárodního festivalu. Nastává vítání starostou obce panem Rudi Pfeifferem a vedoucím pořádacího souboru JUNGE BÜHNE panem Josefem Langem. V klubovně, nazvané "bunker", si nás naši hostitelé rozebírají na ubytování.

Příjemný šok! V bunkru mezi řadou suvenýrů, diplomů a fotografiemi nacházíme kreslený obrázek z naší inscenace pohádky BUBÁCI. Obrázek nakreslený dětským divákem na VI. národní přehlídce souborů hrajících pro děti v Ostravě Porubě. Odtud si jej přivezl pan Josef Lang a pan Ernst Messner, hosté této přehlídky. Jak je ten svět malý!

Ve čtvrtek 1. června 1984 začíná festivalový ruch tak, jak jej známe z našich festivalů a přehlídek, jen s tím rozdílem, že se účastníci domlouvají jak se dá - něco německy, francouzsky, anglicky. A tu zjišťujeme, jak snadno se najde společný jazyk lidí, kteří mají stejné zájmy, např. divadlo, a mají stejné přání - žít v míru.

Shlédneme fantastické představení studentů z Holandska, milou parodii TANNHÄUSERA v podání domácího souboru a Dürrenmattovo PORTRÉT JEDNÉ PLANETY, tvrdě obžalovávající lidstvo, chysta-

jící zkázu modré planety nesmyslným zbrojením.

Pátek večer patří nám. Fantastická atmosféra, sál nabitý. A my hrajeme, jako by nám šlo o život.

Druhý příjemný šok! Jazyková bariéra zmizela, představení je přerušováno řadou bouřlivých potlesků. Diváci celé střední Evropy s námi cítí tu hořkou vůni roku 1938 i sladkou vůni jara 1945. Už vůbec nesledují "živočichopis měšťáka", ale - a to nám řekla dvacetiletá studentka ze Sárška: "Stydím se za to, že jsem Němka. Divadelní amatéři z Československa mi museli ukázat, co dokáže fašismus udělat z obyčejného člověka".

Zvítězili jsme na jevišti, zvítězili jsme na společenském večeru všech národů zúčastněných na přehlídce. Naše písničky rozhýbaly sál. Přišel nám zazpívat i starosta obce se svým pěveckým HLAHOLEM. A naše Rožnovské hodiny zněly snad desetkrát, dvacetkrát - to už nikdo nepočítal.

Sobota - další fantastické představení souboru z Belgie. Množství nápadů a hlavní myšlenka - válka není pro normální lidi! Stihli jsme s televizi nejen natočit záběry z naší inscenace, ale i vidět se ve večerních zprávách.

Neděle - konec festivalu, přehlídky, na které se nerozdělují ceny. A přece - Hana Franková dostává poprvé v historii tohoto festivalu uznání za ztvárnění postavy Marušky.

Pondělí a úterý - přijetí na ministerstvu kultury Sárška, návštěva domova starých občanů, školy v přírodě, prohlídka měst Saarbrücken a Saarlouis.

Středa - loučení, slzy, Rožnovské hodiny, stisky rukou... a se zastávkou v Norimberku jedeme domů.

Členové karlovarského Děčka, kteří poprvé v historii souboru vystupovali na mezinárodním fóru, se vracejí plni osobních zážitků a hlavně s pocitem dobře odvedené reprezentace československého amatérského divadla.

PRÉMIÉRY SOUBORU

Autor Hra	Režisér Výtvarník	Premiéra Místo/datum	Hráno
1. Jaroslav Seifert PÍSEŇ O VIKTORCE	Miloš Honsa	Toužim	3
2. Luigi Candoni PŘÁNÍ SOBOTNÍHO VEČERA	Miloš Honsa	7. 4. 1962	
	Miloš Honsa	Toužim	11
	Miloš Honsa	17. 11. 1962	
3. Josef Kainar ZLATOVLÁSKA	Miloš Honsa	Karlovy Vary	9
	Miloš Honsa	19. 1. 1964	
4. Karel Čapek MATKA	Miloš Honsa	Doubí	6
	Miloš Honsa	22. 2. 1964	
5. Miloš Honsa PRINCEZNA LIPOVÝ KVĚT	Vl. Ondráček	Karlovy Vary	10
	Miloš Honsa	8. 11. 1964	
6. Pierre Gascar ZTRACENÉ KROKY	Miloš Honsa	Karlovy Vary	5
	Miloš Honsa	15. 4. 1966	
7. Miloš Honsa POHÁDKA O HONZOVI	Miloš Honsa	Karlovy Vary	7
	Miloš Honsa	19. 2. 1967	
8. Emmanuel Roblés MONTSERRAT	Miloš Honsa	Ostrov	5
	Miloš Honsa	21. 11. 1967	
9. Josef Kainar ZLATOVLÁSKA	Miloš Honsa	Karlovy Vary	5
	Miloš Honsa		
10. Julius Zeyer RADÚZ A MAHULENA	Miloš Honsa	Karlovy Vary	8
	Miloš Honsa	15. 6. 1968	
11. Jan Karafiát - Jan Fliček BROUČCI	Marie Honsová	Karlovy Vary	12
	Miloš Honsa	19. 19. 1969	
12. Marie Honsová POJĎTE S NÁMI NA ESTRÁDU	Marie Honsová	Vintířov	8
	Marie Honsová	5. 12. 1969	
13. Shelagh Delaneyová KAPKA MEDU	Miloš Honsa	Kralovice	6
	Miloš Honsa	1. 11. 1969	
14. Ray Lawler LÉTO SEDMNÁCTÉ PANENKY	Miloš Honsa	Radnice	6
	Miloš Honsa	18. 9. 1971	
15. Josef Kajetán Tyl TVRDOHLAVÁ ŽENA	Marie Honsová	Žlutice	8
	Miloš Honsa	15. 4. 1972	
16. Bratko Kreft BALADA O PORUČÍKOVÍ A MARJUTCE	Marie Honsová	Toužim	1
	Miloš Honsa	26. 11. 1972	

17. Herman Heyermans LOĎ JMÉNEM NADĚJE	Miloš Honsa Miloš Honsa	Žlutice 16. 2. 1973	6
18. Mar Bajdzijev ŠTĚSTÍ	Miloš Honsa Miloš Honsa	Karlovy Vary 26. 1. 1964	14
19. Karla Voglová POSÁČEK VEPŘŮ	Marie Honsová Miloš Honsa	Žlutice 3. 11. 1974	15
20. Eva Sadková CIVILNÍ SPOR	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 31. 1. 1975	5
21. Paul Zindel ÚČINEK GAMA PAPERŮ NA MĚSÍČKY ZAHRADNÍ	Miloš Honsa Miloš Honsa	Hájek 18. 4. 1975	1
22. Vlastimil Novák a Stanislav Oubram VODNÍK MAŘENKA	Marie Honsová Jiří Hnilička	Karlovy Vary 7. 6. 1975	11
23. Jaroslav Kubeš a Jelínek ZPĚVY STARÉ FRANCIE	Vl. Ondráček Jiřina Postlová Jiří Hnilička	Karlovy Vary 12. 11. 1975	6
24. Alexandr Vampilov DVACET MINUT S ANDĚLEM - METÉR	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 15. 4. 1976	6
25. Michail Sebastian BEZEJMENNÁ HVĚZDA	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 20. 1. 1977	9
26. Otakar Starý PEKELNÝ MARIÁŠ	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Karlovy Vary 21. 4. 1977	15
27. Otakar Starý STRAŠIDELNÝ MLÝN	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Karlovy Vary 23. 6. 1977	10
28. Alexej Arbuzov ROMANCE VE TŘECH	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 6. 12. 1977	6
29. Jan Makarius SMRT OBCHÁZÍ DIANU	Jiří Hlávka Vl. Ondráček	Karlovy Vary 28. 3. 1978	5
30. Vlastimil Novák a Stanislav Oubram O HONZOVI A VÍLE VERUNCE	Vl. Ondráček Jiří Hlávka	Karlovy Vary 10. 6. 1978	20
31. Voskovec + Werich + Ježek BALADA Z HADRŮ	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Nejdek 2. 12. 1978	28
32. Božena Fixová KTERAK SE O PRINCEZNU ČERT POKOUŠEL	Jiří Hnilička (r) Vl. Ondráček Jiří Hnilička (sc)	Karlovy Vary 14. 4. 1979	6
33. Vlastimil Novák a Stanislav Oubram O ZLATÉM KLÍČKU, STŘÍBRNÉM MĚSÍČKU A MĚDĚNÉ PÍŠŤALCE	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 8. 10. 1979	19
34. Vladimír Majakovskij VOJNA A SVĚT	Majka Koudelová Majka Koudelová	Karlovy Vary 4. 12. 1979	2

35. bratři Čapkové ZE ŽIVOTA HMYZU	Jiří Hlávka (r) + Vl. Ondráček Jiří Hlávka (sc) + Jiří Hnilička	Loket 12. 1. 1980	19
36. Pavel Grym BUBÁCI	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 21. 6. 1980	27
37. Robinson Jeffers PASTÝŘKA PUTUJÍCÍ K DUBNU	Anna Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 9. 12. 1980	15
38. Federico S. Inclán JULIE UMÍRÁ KAŽDOU NOC	Jiří Hlávka Vl. Ondráček	Karlovy Vary 20. 1. 1981	8
39. Jindřich Uher OKAMŽIKY	Anna Franková 12. 3. 1981	Karlovy Vary	1
40. Hana Franková SVÍTÁNÍČKO	Hana Franková 28. 7. 1981	Horšovský Týn	7
41. Rukopis Drkolenský HRA VESELÉ MAGDALENY	Anna Franková 6. 12. 1981	Plzeň	3
42. František Nepil KDE JSI CHODIL, SATANE?	Anna Franková 25. 1. 1982	Karlovy Vary	2
43. Jan Schmid TŘINÁCT VŮNÍ	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 3. 2. 1982	26
44. S. K. Neuman , M. Procházková MY A ČAS	Hana Franková	Karlovy Vary	2
45. Iva Peřinová POHÁDKY NA DRAKA	Petr Richter Jiří Hnilička	Karlovy Vary 6. 6. 1982	8
46. Marcela Truxová O KOZE A KÚZLÁTKÁCH	Jiří Hnilička Jiří Hnilička	Mezholesy 9. 8. 1982	8
47. Karel Čapek O PRINCEZNĚ SULIMÁNSKÉ	Pavel Valenz Jiří Hnilička	Mezholesy 9. 8. 1982	4
48. Karel Čapek O PALEČKOVI	Hana Franková Jiří Hnilička	Mezholesy 9. 8. 1982	5
49. Ivan Olbracht O SMUTNÝCH OČÍCH HANY KARADŽIČOVÉ	Hana Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 13. 10. 1982	3
50. Jiří Šotola, Zdeněk Potužil KUŘE NA ROŽNI	Anna Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 26. 1. 1983	13
51. Jean Coctoa LIDSKÝ HLAS	Miloš Honsa Miloš Honsa	Karlovy Vary 27. 4. 1983	1
52. Věra Kuršová O VELRYBĚ LÍZINCE	Hana Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 19. 6. 1983	8
53. Voskovec + Werich + Ježek KAT A BLÁZEN	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 29. 6. 1983	15

54. Jiří Hlávka JAK ODEŠLI Z POHÁDKY	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 27. 11. 1983	8
55. Zdeněk Šmíd, Anna Franková MEZI DVOJÍM ZASYČENÍM KOSY	Hana Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 26. 1. 1984	8
56. Vladimír Majakovskij HORKÁ LÁZEN	Vl. Ondráček Vl. Ondráček	Karlovy Vary 25. 4. 1984	3
57. Julius Šaltenis UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ!	Petr Richter Jiří Hnilička	Karlovy Vary 27. 2. 1985	6
58. Josef Kainar ZLATOVLÁSKA	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 17. 3. 1985	5
59. Josef Kovalčuk KOMEDIE O STRAŠLIVÉM MORDU VE SVIADNOVSKÉ HOSPODĚ L.P. 1715 ANEB ONDRAŠ	Hana Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 7 6. 5. 1985	
60. Oldřich Daněk ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 8. 1. 1986	18
61. Robert Anderson JÁ JSEM HERBERT!	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 2. 3. 1986	8
62. Jan Makarius STRAŠIDÝLKO	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 17. 5. 1986	3
63. Jiří Suchy, Ferdinand Havlík Dr. JOHAN FAUST, PRAHA II, KARL. NÁM 40	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 29. 4. 1987	18
64. Jiří Tibitzanl POHÁDKY Z KRAKONOŠOVY ZAHŘÁDKY	Petr Richter Jiří Hnilička	Liberk 4. 8. 1987	13
65. N. V. Gogol BLÁZNOVY ZÁPISKY	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 4. 11. 1987	13
66. František Hromada PTAČÍ HLAVA A SRDCE	Petr Richter Jiří Hnilička	Karlovy Vary 23. 1. 1988	3
67. Jan Calábek ZAVRAŽDĚNÍ SV. CELESTÝNY, KUPLÍRKY Z MĚSTA SALAMANKY	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Karlovy Vary 21. 1. 1988	15
68. Karel Čapek JAK SE DĚLÁ DIVADLO	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Plzeň 19. 11. 1988	13
69. Daniela Fischerová HODINA MEZI PSEM A VLKEM	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Karlovy Vary 16. 6. 1989	9
70. Peter Haks ROZHOVOR V DOMĚ STEINOVÝCH O NEPŘÍTOMNÉM PANU GOETHOVI	Hana Franková Jiří Hnilička	Karlovy Vary 8. 2. 1990	4

71. Otakar Starý PEKELNÝ MARIÁŠ	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Karlovy Vary 16. 12. 1989	16
72. Petr Ráchter a Dáša Hámová KRAMÁRSKÉ PÍSNĚ	Petr Richter	Karlovy Vary	8
73. Jan Werich KOMEDIE O CHYTROSTI	Petr Richter	Liberk 31. 7. 1990	4
74. Voskovec + Werich + Ježek PĚST NA OKO	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 20. 3. 1991	1
75. Zdeněk Daněk, Jiří Burian ŠKOLA HROU	Z. Daněk, J. Burian	Plzeň 13. 4. 1991	4
76. Petr Richter TŘI RUDÁ BRKA NÁČELNÍKA VŠEVĚDA	Petr Richter	Liberk 30. 7. 1991	4
77. Zdeněk Daněk, Martin Kaiser VRB (VOLNOST + ROVNOST + BRATRSTVÍ)	Z. Daněk, M. Kaiser	Plzeň 23. 11. 1991	4
78. N. V. Gogol BLÁZNOVY ZÁPISKY	Jiří Hlávka	Karlovy Vary 10. 1. 1992	14)
79. Maria Křepelková FILUTA PEPINO	Jiří Hlávka Jiří Hnilička	Radnice 29. 5. 1993	16
80. Různí autoři DOBRÝ VEČER S D 3!	Jiří Hlávka	Karlovy Vary 14. 7. 1993	8)
81. František Nepil NOC A SKÁLA	Vl. Ondráček Jiří Hlávka	Karlovy Vary 17. 2. 1994	8
82. Ingrid Lindgrönová, V. Zedníková KARKULÍN ZE STŘECHY	Vladěna Zedníková Izabela Bencová Alena Nigrinová	Radnice 28. 5. 1994	9
83. Jiří Hlávka ČIRIBIRIBIM	Jiří Hlávka Jiří Hlávka	Karlovy Vary 15. 12. 1994	1
84. Oldřich Daněk PŘÍBĚH FLANDERSKÝ	Petr Richter	Liberk 15. 7. 1995	1
85. Jiří Hlávka CYRANO A ...	Jiří Hlávka	Karlovy Vary 26. 9. 1995	3)
86. Michail Zoščenko NEPODARĚNÝ DEN, SVATBA	Petr Richter Jiří Hnilička	Karlovy Vary 18. 10. 1995	4
87. Pavel Grym BUBÁCI	Vl. Ondráček Jiří Hnilička	Ostrov 2. 6. 1996	2
88. Petr Richter ZPĚVY SLADKÉ FRANCIE	Jiří Hnilička	Liberk červenec 1996	4)
89. Oldřich Daněk KULHAVÝ MEZEK	Petr Richter Jiří Hnilička	Karlovy Vary 7. prosince 1996	1)

Poznámka: *) = dosud na repertoáru.

ČLENOVÉ, KTERÍ SE PODÍLELI NA ČINNOSTI SOUBORU

Marie Honsová 1961-1976
Bohumil Honsa 1961-1976
Arnošt Kasal 1961-1964
Zdena Lohrová 1962-1964
Jaroslava Dvořáková 1962-1964,
Jan Husák 1962-1964
Mila Rudlová 1962-1962
Jiřina Postlová 1962- x)
(Knedlíková)
Milada Dudová 1962-1968
Hana Bryndová 1962-1963
Soňa Šimková 1962-1964
Jiří Wirterle 1962-1965
Jan Táborský 1962-1962
Vojtěch Tebr 1962-1962
Evžen Brumlík 1962-1965
Vlastimil Ondráček 1963- x)
Helena Ondráčková 1963- x)
Dušan Kašpar 1963-1964,
Jan Křelina 1963-1964
Zdeněk Náchodský 1963-1965,
Eva Náchodská 1963-1965
Petr Turek 1963-1965
Jelínek 1964-1965
Arnošt Velička 1963-1966
Ludvík Pospíšil 1964-1965
Bohumila Hošková 1964-1965
Jarmila Kaufnerová 1964-1965
Blanka Ondráčková 1964-1965
Jiří Knedlík 1964-1965
Jana Knedlíková 1964-1965
Jiřina Knedlíková 1964-1965
Helena Landsfeldová 1964-1965

Ticháčková Marie 1965-1969
Ladislav Fíman 1965- x)
Olga Domeová 1967-1967
Karel Žorna 1967-1967
1976-1977
Marie Koudelová 1967-1967
Václav Maděra 1967-1967
Milan Minařík 1967-1967
Miroslav Poula 1967-1978
Bedřich Matoušek 1968-1968
Alena Krumpachová 1968-1970
Antonie Zýková 1968-1972
Eva Kytýřová 1968-1970
Libuše Kubečková 1968-1968
Marie Hniličková 1968-1984
(Rendlová)
Dáša Benešová 1968-1984
Václav Kawulok 1968-1968
1972-1973
Ludvík Kohout 1968-1968
1975-1978
Milan Rajda 1968-1968
Vlasta Horáková 1968-1968
Miroslav Dubský 1969-1970
Jiří Hnilička 1969- x)
Alois Mikulášek 1969-1971
Karel Kučera 1969-1971
Jiří Panc 1970-1970
Marcela Hlávková 1971- x)
(Dolejší)
Hana Bednářová 1971-1972
Zdeněk Rendl 1971-1992
Ondřej Pavelka 1973-1973

Petr Richter 1965- x)
 Hana Benešová 1965-1968,
 Jaroslav Kubeš 1965-1978
 Anna Ratajská 1974-1976, 1981- x)
 (Mihulová - Huberová - Hyžíková)
 Hana Franková 1976-1984
 Jiří Andrlík 1976-1976
 Karin Valentová 1976-1983, 1986-1988
 (Lošťáková)
 Jiří Hlávka 1976- x)
 Bedřich Zimmerman 1977-1977
 Naděžda Jirkovská 1977-1980
 Václav Stix 1977-1994
 Věra Flídrová 1977-1987
 Václav Horina 1977-1987
 Petra Cibulková 1977-1977
 Zita Rusnáková 1977-1980
 Zdena Seifertová 1978-1978
 Zdeněk Fučík 1978-1992
 Milan Pelikán 1978-1978
 Anna Franková 1978-1990
 Bohumil Gargulák 1978-1983
 Jana Švantnerová 1979-1980
 Zdena Mikešová 1979-1980
 Dan Ašenbrener 1979-1991
 Alana Macháčková 1979-1980,
 Dana Žáková 1979-1980,
 (Burdová)
 Táňa Mazalová 1979-1981
 Jan Huber 1979-1992
 Ivana Kačková 1980-1987
 Zuzana Doubková 1980-1980
 Ladislav Frank 1981-1983,
 Radomír Němec 1981-1984
 Miroslav Moulis 1981-1983
 Alena Haladiová 1981-1983
 Jan Hajný 1973-1975
 1983-1987
 Vojtěch Majoroš 1973-1973
 Josef Radimecký 1981-1982
 Jindřich Bláha 1981-1981
 Miloslava Bulánková 1981-1982
 Lenka Andělová 1981-1984
 Petr Netik 1981-1988
 Helena Jurčíková 1981-1982
 Hana Tichopádová 1981-1982
 Hana Rödígová 1981-1982
 Šárka Bakalová 1982-1982
 Oto Veselý 1982-1982
 Martin Hajný 1982-1983
 Pavel Valenz 1982-1982
 Pavel Anděl 1982-1984
 Viola Pašková 1983-1983
 Gabriela Kvapilová 1983-1985
 Marek Šmídl 1983-1984
 Elen Čuchtová 1983-1985
 Martina Zlatohlávková 1983-1985
 František Konopa 1983-1984
 Richard Růžička 1983-1984
 1988-1989
 1994- x)
 Magda Kršová 1983-1989
 Pavel Ptáček 1983-1985
 Alice Frischová 1983-1985
 Helena Rusanová 1984-1984
 Petr Stefanovič 1984-1986
 1989-1990
 Stanislava Poživilová 1984-1991
 Jan Anděl 1984-1984
 Petra Kališová 1984-1985

Miroslav Schimmer 1981-1982
Jiřina Rottová 1981-1983
Lia Mischkeová 1981-1982
Renata Chvasteková 1981-1981
Jana Franková 1981-1985
Lucie Kulhánková 1984-1985
Lucie Ruthová 1985-1989
David Haták 1985-1989
Martina Goubejová 1986-1989
Petra Bouzková 1986-1987
Blanka Mrázková 1986-1989
Jana Volopichová 1986-1990
Aleš Háma 1987-1989
Martina Husariková 1987-1993
Hana Váňová 1987-1988
Lainová 1987-1989
Dan Poula 1987-1990
Dáša Hámová 1988-1991
Kateřina Kučerová 1988-1992
Zdeněk Daněk 1988-1992
Jirásek 1988-1989
Petra Berousková 1989-1992
Eva Nedvědová 1989-1991
Radek Bradler 1990-1994
Romana Rigová 1990-1990
Jiří Burian 1990-1992 Petr
Ilona Macháčková 1990-1991

Karel Kokoška 1984-1985
Monika Žilová 1984-1986
Renata Koubková 1984-1985
Petr Hejl 1984-1985
Miroslava Daňhová 1984-1985
Martin Kaiser 1991-1992
Petra Drahozalová 1991-1991
Viktor Brauenreiter 1991-1992
Isabela Bencová 1993-1995
Vladimíra Zedníková 1993-1995
Alena Nigrinová 1993-1995
Vendula Blahovcová 1993-1994
Petr Sedláček 1994-1996
Karel Žáček 1994-1996
Denise Ďurčová 1994-1996
Danka Juřiková 1994-1996
Martin Círk 1995- x)
Dagmar Haunerová 1995-1996
Lenka Šlaufová 1995-1996
Jaroslav Pavlíček 1995-1996
Marta Jasinská 1995-1996
Petr Johanovský 1995- x)
Soňa Čermáková 1995- x)
Eva Kneiflová 1996- x)
Jaroslav Weinlich 1996- x)
Chloupek 1996- x)
Jana Bräutigamová 1996- x)

Vysvětlivka: x) členství trvá

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Ve srovnání se soubory, které odpočítávají svoji činnost na sto i více let, nejsou pětatřicáté narozeniny příliš veliké. Přesto poděkování patří všem těm členům Děcka, kteří se přičinili o to, aby mohla být napsána pětatřicetiletá historie kolektivu, který chce dělat dobré divadlo. Poděkování jim patří za to, jak usilovně tlačili Thesbidovu káru po rovinách let úspěšných i přes propasti let těžkých.

Přejme si navzájem, ať ještě dlouho žijí v souboru "blázni", ať v nás i v těch příštích neuhasne jiskra, světýlko nadšení a chuti trávit dlouhé hodiny tvůrčí práci na těch překrásných prknech, která znamenají svět.

Přejme si, aby nám zůstali věrní naši diváci tak, jak to dokázali ta dlouhá léta.

A tak tedy,

*...na sudy prkna,
přes prkna cáry,
naruby kožich,
už je tu král,
hraje se fraška,
troubí fanfáry,
až dohrajem*

...p o j e d e m d á l.

Jiří Hlávka

Luigi Candoni - Přání sobotního večera, 1962 / Marie Honsová

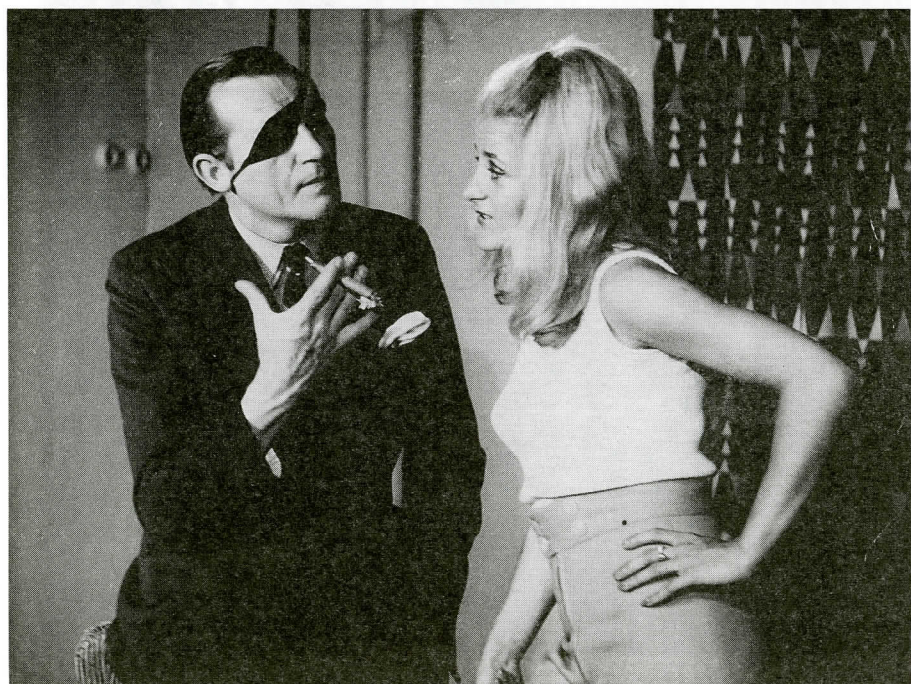

Josef Kainar - Zlatovláska, 1964 / Jiřina Postlová a Petr Turek

Karel Čapek - Matka, 1963 / Arnošt Kasal, Vlastimil Ondráček, Arnošt Velička, Evžen Brumlík, Petr Turek a Zdeněk Náchodský

*Jan Karafiát
- Jan Flíček
Broučci, 1969
Alena Krumpachová
a Miroslav Dubský*

Shelagh Delaneyová - Kapka medu, 1969 / Ladislav Fíman a Alena Krumpachová

Josef Kajetán Tyl - Tvrdohlavá žena, 1972 / Miloš Honsa a Helena Ondráčková

Karla Voglová - Pasáček Vepřů, 1974 / Marcela Hlávková, Marie Hniličková, Ladislav Fíman, Jiřina Postlová, a Jiří Hnilička

Voskovec + Werich + Ježek
Balada z hadrů, 1978
Jiří Hlávka a Petr Richter

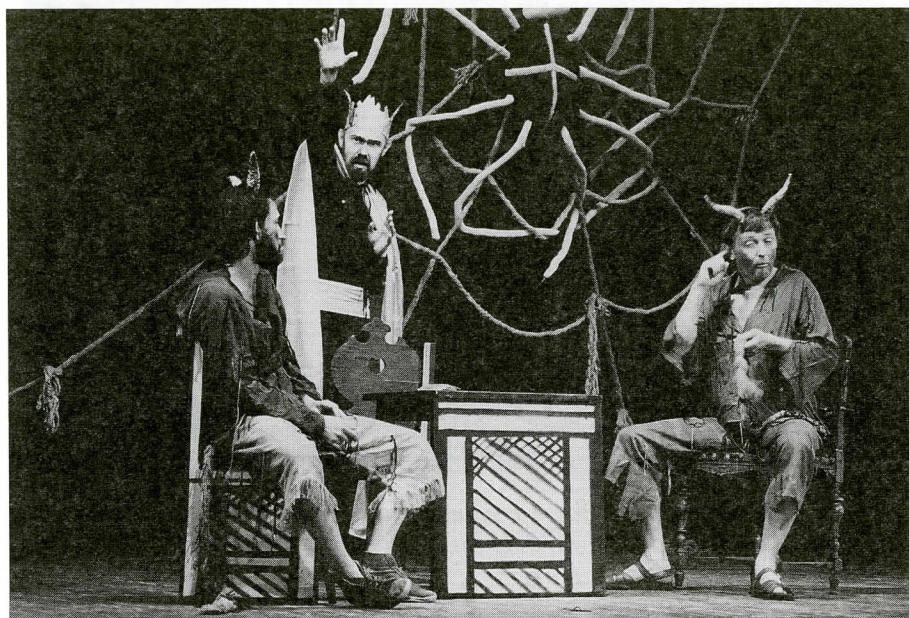
Jan Schmid
Třináct vůní, 1982
Hana Franková

Jiří Suchý + Ferdinand Havlík - Dr. Johann Faust, Praha II, Karlovo nám. 40, 1987 / Ladislav Fíman, Miloslava Bulánková, Marcela Hlávková, Petr Netík

*Jan Calábek - Zavraždění sv. Celestýny, kuplířky z města Salamanky, 1988
Marcela Hlávková, Ladislav Fíman a Miloslava Bulánková*

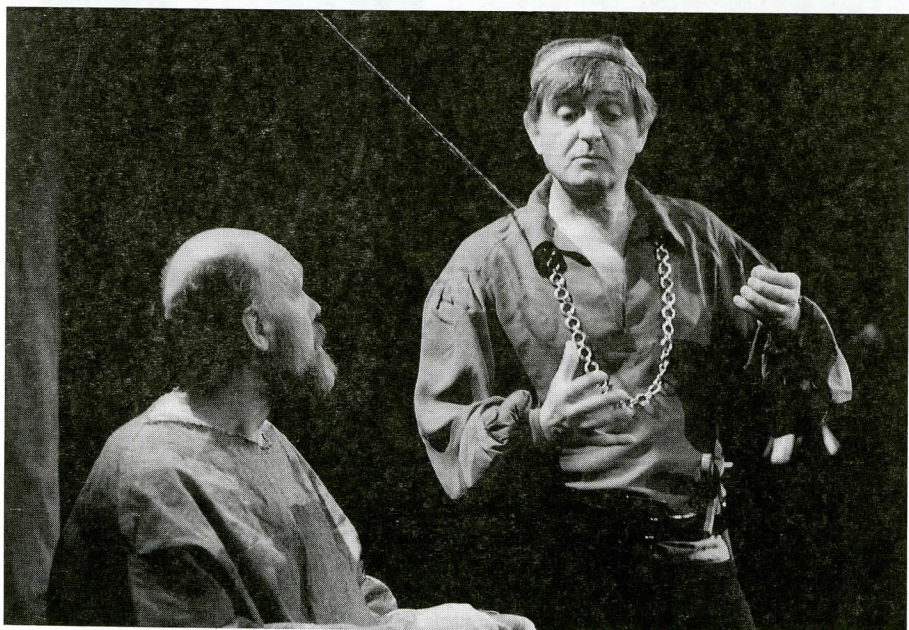
Otakar Starý - Pekelný mariáš, 1989 / Zdeněk Daněk, Jiří Hlávka a Petr Richter

Daniela Fischerová - Hodina mezi psem a vlkem, 1989

Zdeněk Daněk, Jiří Burian - Škola hrou, 1991

František Nepil - Noc a skála, 1994 / Jiří Hlávka a Petr Richter

Michal Zoščenko - Svatba, 1996 / Jiří Hlávka a Denisa Ďurčová

V roce 1996 vydalo Divadelní studio D 3 Karlovy Vary
s finančním příspěvím Úřadu města Karlovy Vary.

Autoři: Vlastimil Ondráček a Vladislav Jáchymovský.

Fotografie: Pavel Štoll a Vlastimil Ondráček.

Redakční spolupráce: Jiří Linhart. Typografie: Arnošt Velička.

Tisk: Kulturní agentura IKARUS Mělník
